

Bling Bling!

Peter De Pauw

klucht voor 3 dames en 4 heren

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekomen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: *download de speeltoelating voor Bling Bling! op de website <http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.*

*Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be*

Stap 2: *Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor Bling Bling! Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.*

Stap 3: *Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.*

DECOR: de lobby van het ouderwetse en vervallen Diamond Inn hotel met: aan de jardinkant een inkom met draaideur die in twee richtingen kan draaien en daarnaast een grote kamerplant.

Achteraan centraal een incheckbalie (waarop een computer, een vaas met bloemen, een radio, een hotelbel, een houder voor foldertjes en een perforator). Achter de balie is een deur naar de "privé" van de incheckbalie: het bureau van het hotelmanagement.

Achteraan courkant ruimte voor een kledingrek.

Aan courzijde de trap en/of lift naar boven, richting kamers. Vooraan een slecht functionerende koffieautomaat met daarbij een kleine zitbank, een zitpoef en een koffietafeltje.

PERSONAGES:

1. Karel Peters: 55 jaar. Zijn kinderen zijn het huis uit. Hij zit opgesloten in een veel te saai huwelijk met Nancy. Het respect en de liefde is er zoek. Dit hotelbezoek is een opgave voor hem, maar volgens Nancy noodzakelijk om hun relatie te redden, dus hij volgt haar gedwee. Hij zou er liever een streep onder trekken, zoals hij in zijn hoofd al heeft gedaan, en opnieuw beginnen, maar Nancy bezit al het geld en ook het huis is van haar.
2. Nancy Peters: 55 jaar. Zij is de moeder van zijn kinderen, maar al lang niet meer de sexy en speelse echtgenote waar hij zoveel jaren geleden mee getrouwd is. Ze is nors en verzuurd door het leven en draagt de broek in de relatie. Hun huwelijk staat op een laag pitje als het al niet jaren geleden is gedoofd. Ze vindt zichzelf belangrijker dan de anderen.
3. Harry Den Uyl: 60 jaar, directeur van het vroeger prestigieuze Diamond Inn hotel. Omdat er steeds minder volk kwam heeft hij iedereen moeten ontslaan. Dat zorgt voor heel wat stress (druk-druk-druk) omdat hij nu alles zelf moet doen. Hij is zowel directeur, piccolo als entertainer. Hij wordt enkel bijgestaan door zijn moeder, al loopt dat niet altijd volgens het tempo en de manier die hij voor ogen had.
4. Inspecteur Dedecker: 45 jaar. Zij is inspecteur bij Interpol en een grote macho vrouw. Ze doet graag undercover acties en gaat het liefst achter de grotere criminelen aan.
5. Boef: Een schietgrage boef van onduidelijke Oost-Europese origine. Hij is eigenlijk een kleine garnaal die als koerier fungeert voor de grote criminelen. Hij handelt in diamanten en drugs.

6. Arabier Mahmut: De echt grote crimineel. Arabische vloeken zijn hem niet vreemd. Hij heeft graag controle over de situatie en schuwt een wapen niet.
7. Mama: 82 jaar, moeder van Harry. Ze helpt haar zoon waar mogelijk, maar doet dat, tot spijt van haar zoon, liever op haar eigen manier en haar eigen, trage, tempo. Ze kan daarbij nogal stevig uit de hoek komen. (Dit is een niet sprekende rol).

KOFFERS

In deze productie wordt veel met koffers gejongleerd. Er dienen 4 identieke koffers te worden gebruikt. Telkens een koffer in de tekst wordt vermeld, wordt ook het nummer vermeld zodat duidelijk wordt wat er in de koffer zit:

- 1 Koffer met geld
- 2 Koffer met verkleedkleden
- 3 Koffer met echte kleding
- 4 Koffer met diamanten

VERHAAL:

Karel Peters komt samen met zijn Nancy aan in het hotel van Harry, het afgeleefde "Diamond Inn" in Dubrovnik. Dit is voor hen het weekend van de laatste kans. Als na vannacht geen nieuwe vlam opflakert zullen ze het voor bekeken houden, dan kunnen ze niet anders dan een streep trekken onder hun al lang tanende huwelijk. Vooral Nancy wil het nog een kans geven, Karel heeft de hoop al veel langer opgegeven en wil eigenlijk liever meteen de knoop doorhakken.

Harry runt samen met zijn oude moeder het hotel en heeft het naar eigen zeggen "druk-druk-druk". Door de slechte service van het hotel, is hun koffer nog niet aangekomen van op het vliegveld. Karel wacht er op in de lobby, terwijl Nancy al naar boven gaat. Hierdoor krijgt Karel een koffer met diamanten van een boef, eigenlijk bedoeld voor een Arabische crimineel. Zal hij zich in de nesten werken op weg naar een beter leven of kan hij hiermee zijn huwelijk redden?

Wat begint met het morsen van aangeboden koffie, eindigt in een doldwaze klucht van persoonsverwisselingen, een bezoekje van Interpol, de woede van twee bedrogen criminelen, verwarring over vier koffers en Karel die de keuze moet maken: zijn huwelijk redden of een nieuwe start nemen in de Dominicaanse Republiek.

SCENE 1

Hoteldirecteur Harry zit verstopt achter een verrijdbaar kledingrek met daarop kleding bestemd voor de première van de nieuwe hotelshow. Het geheel bulkt van de pruiken en kostuums en flamboyante props. Hij heeft zelf een gekke hoed met veel pluimen op (stijl La Cage Aux Folles) maar is dat in de drukte vergeten. Hij bereidt de première voor van de (zoveelste) revue-show die vanavond plaats zal vinden in de feestzaal van het hotel.

Als het licht aangaat, is Harry achter het rek bezig met het ophangen van de kleding. Hijzelf wordt niet gezien door het publiek, de pluimen op de hoed wel, die als een baltsende pauw boven het kledingrek dansen. Er speelt luide muziek op de radio die op de balie staat. De pluimen verdwijnen achter de kleding omdat hij iets van de grond wil oprapen. Er volgt een nieuwsbericht over een diamantroof en later weer luide dansmuziek.

RADIO De Antwerpse diamantwijk ten slotte staat nog steeds op zijn kop na de drieste diamantroof van deze week. De totale waarde van de gestolen juwelen wordt momenteel geschat op zo'n 4 miljoen euro. Van de daders of de diamanten ontbreekt voorlopig elk spoor. Vermoed wordt dat de diamanten al lang in het buitenland zitten, maar het parket geeft voorlopig geen informatie vrij. Tot zo ver het nieuws.

Er volgt een streep muziek. Karel en Nancy, beiden chagrijnig van de vlucht, komen kibbelend binnen, met enkel een beautycase.

Karel Ja maar, schat.

Nancy Wat? Ik heb toch gelijk, zeker.

Karel Maar hoe doet gij nu.

Nancy Ik doe juist niks.

Karel Gij doet precies of ik kan iets doen aan die vertraging.

Nancy Dat kon jij zeker. Had gij niet zo nodig naar het toilet gemoeten, dan had dat vliegtuig niet op u moeten wachten om op te stijgen.

Karel Dat was al op het vliegtuig zelf. En we hingen al in de lucht.

Nancy Dan zal je wel wat anders gedaan hebben bij het instappen. Hebt gezien hoe die stewardess naar u keek. Die was behoorlijk boos.

Karel Zou dat kunnen zijn omdat gij zo van uw paretten aan het maken waart over het eten?

Nancy Geef gewoon toe. Dat trok toch echt op niks. De vis smaakte naar puree en de puree naar kalkoen. En dat dessert was precies door de vorige passagiers al eens gegeten.

Karel Een gegeven paard...

Nancy Dit was niet gegeven. Dit was veel te duur betaald.

Nancy slaat op de hotelbel. De muziek overstemt dit, zodat er geen reactie volgt.

Karel Niet zo hard.

Nancy En over die taxi ben ik ook niet te spreken.

Karel Dat wat toch een vriendelijke chauffeur?

Nancy Die buitenlander verstond geen woord Nederlands.

Karel Ik denk niet dat veel chauffeurs dat hier doen, schat. We mogen al blij zijn als ze Engels kunnen.

Nancy Dan moeten ze dat maar leren. Hoe moeilijk kan het zijn. Ik was twee toen ik Nederlands kon. Hij zou beter daar zijn drinkgeld aan besteden, in plaats van zich lam te zuipen.

Karel In de Islam drinkt men niet. Die geeft die fooi aan zijn vrouw en kinderen.

Nancy Dat was in ieder geval veel te veel fooi. Hij moest zelfs geen koffers inladen want die waren er nog niet.

Nancy slaat nogmaals op de hotelbel, ditmaal harder. Weerom geen reactie.

Karel Niet zo hard. Daar kan hij toch niet aan doen. Dat wordt door het hotel zelf geregeld.

Nancy En dan nog iets. Ongetwijfeld zijt gij weer den helft vergeten in te pakken.

Karel (*verontwaardigd*) Ik mag u zelfs niet helpen bij het inpakken want dan loop ik in uw weg. Ik doe de planning van de uitstapjes.

Nancy (*sarcastisch*) En hoe...

Karel En als er iets ontbreekt, kopen we dat toch gewoon hier op de markt of zo.

Nancy Natuurlijk. Gij denkt zeker dat het geld op mijn rug groeit?

Nancy slaat nu verschillende malen hard en vaak op de bel.

Karel Niet zo hard.

Maar Nancy blijft slaan. Karel wil dit stoppen en legt zijn hand op de bel. Nancy blijft echter slaan en slaat op de hand van Karel die het uitschreeuwt van de pijn.

Karel Ah! Zot.

Nancy Zijt nu kalm.

Karel Zijt zelf kalm.

Nancy Ik ben kalm. Maar als er hier niet direct iemand ga komen denk ik dat ik mijn kalmte ga verliezen.

Ze slaat nogmaals. Eindelijk reageert Harry hierop. Hij komt achter de balie staan en zet de radio zachter. Nancy wil zonder te kijken nogmaals slaan maar Harry weet de bel voorzichtig en snel weg te trekken. Ze schrikt van de verschijning en van het feit dat ze naast de bel slaat.

Nancy Eikes!

Harry Welkom in het Diamond Inn. Het enige hotel in Dubrovnik uitgebaat door Belgen.

Nancy *(tot Karel)* Gij zijt nogal een vent, hoor. Kunt gij niks zeggen? *(ziet Harry en de hoed)* U doet me schrikken.

Harry O, sorry. Dat was niet mijn bedoeling.

Nancy Uw, euh...

Harry Zeg het maar. Harry Den Uyl, hotelmanager. Kan ik u helpen?

Nancy *(starend naar de hoed)* Ja, euh...ik denk het wel. Ik euh...

Harry Mevrouw, ik heb hier een hotel te runnen. Ik heb niet veel tijd, niet voor echtelijke ruzies, niet voor ge-euh. Aan ruzies kan ik niet veel veranderen, dus als u dat ge-euh achterwege wil laten en mij kan zeggen wat u hier komt doen.

Karel Sorry hoor. Wij zijn een beetje overweldigd.

Harry Door mij?

Karel Ja. En door uw...

Ze doet teken naar zijn hoed. Harry begrijpt haar niet.

Karel Uw... Het is een beetje een gek zicht. En het leidt enorm af.

Harry begrijpt Karel nog steeds niet. Hij geeft de vorm van zijn hoed aan. Hij imiteert dit en voelt de hoed zitten. Hij doet hem verlegen lachend af.

Harry Sorry, die zocht ik al heel de tijd. Dat is voor de show.

Karel Ik vermoedde al dat u dat niet dagdagelijks zou dragen. U zou zo kunnen meedoen in de Moulin Rouge.

Harry En all dagen over en weer pendelen tussen Parijs en dit hotel zeker? Lijkt me geen goed idee.

Karel Als je het zo bekijkt...

Harry Ik draag hem voor de revue. Ik ben druk bezig met de laatste loodjes voor de show van vanavond. Als je zin hebt...

Nancy Ik heb geboekt.

Harry Voor de show?

Nancy Voor het hotel.

Harry Dit hotel?

Nancy Uiteraard.

Harry Geweldig. Dus u komt voor een kamer?

Nancy Nee! Wij slapen altijd onder het fornuis van de keuken. Natuurlijk wil ik een kamer, met ligbad.

Harry Geen probleem, Ik schrijf u in en dan is dat hopelijk snel geregeld.

Nancy Hopelijk wel, ja. Als het hier ook zo lang gaat duren als op het vliegveld...

Harry Uw naam?

Nancy Peters.

Harry Peters. Eén "E"?

Nancy Nee, twee.

Karel *(grapt en maakt heupbeweging)* Eén langs voor en één langs achter. *(Nancy bliksemt hem neer. Dan klein)* Sorry. Maar zeker geen drie!

Harry Inderdaad ik zie het hier staan. Nancy en Karel Peters... alles vooraf betaald, kredietkaart op naam van mijnheer staat er bij. Perfect. Business

or pleasure?

Karel Pardon?

Harry Business or pleasure. Bent u hier voor zaken of voor het plezier.

Nancy Voor het plezier. Wij komen hier onze liefde opnieuw doen opflakkeren.

Karel *(Heeft er duidelijk een ander gedacht over. Ironisch)* Plezier dus...

Harry Mag ik u er op wijzen dat wij geen rendez-vous hotel zijn. Wij houden het hier graag beschaafd.

Nancy Wij hebben ook geen rendez-vous. Wij zijn al meer dan 28 jaar getrouwd.

Karel Het is dus meer een reünie van Jurassic Parc.

Harry en Karel kunnen hiermee lachen. Nancy duidelijk niet.

Harry Ik denk dat het zo wel allemaal geregeld is. Jullie hebben kamer 202. Dat is op de tweede verdieping, eerste kamer op u linkerkant.

Nancy Er is toch een bad?

Harry Er is een bad.

Nancy Bedankt.

Karel Ja, bedankt.

Harry En als je zin hebt, vanavond is het première van de nieuwe hotelrevue. Hier is een uitnodiging.

Harry geeft hen een foldertje.

Nancy Is het om te lachen?

Harry Je hoeft niet te reserveren. Er zijn nog plaatsen genoeg, helaas...

Karel Geen volle zalen?

Harry Nee, enkel volle onkostennota's. En fin, hier is een flyer, als je wil komen kijken van harte welkom. Spring gewoon binnen. Er is plek zat.

Nancy En onze koffers?

Harry Koffers?

Karel Die zouden naar het hotel worden gebracht.

Harry U hebt gebruik gemaakt van de VVVVHG?

Karel De VV wat?

Nancy De wat?

Harry De VVVVHG. Vervoer Van Valiezen Voor Hotel Gasten. Ik kijk even na

of ze al in het bezorgsysteem staan. *(terwijl hij bezig is op de pc)* Ja, u moet begrijpen. Een hotel alleen runnen is niet evident. Daarom laat ik dit over aan de piccolo.

Karel begrijpt niet wat bedoeld wordt. Hij speelt ingebeelde dwarsfluit.

Karel De piccolo?

Harry Nee, onze piccolo heeft geen fluitje. Ik bedoel het hotelhulpje.

Nancy Is dat er dan?

Harry Ja hoor.

Karel Zo'n loopjongen in een rood pakje?

Harry Bijna. Mijn moeder in een lederen pak. Ze rijdt op een Harley Davidson van en naar de luchthaven voor de koffers.

Karel *(fluit van bewondering)*

Harry Tja, de glorie van weleer is weg; we doen hier alles zelf.

Nancy En die hotel-show dan?

Harry Doe ik ook grotendeels zelf. Samen met mijn moeder. Die speelt accordeon.

Nancy *(terwijl ze het foldertje terug in de houder steekt)* Ik weet niet of... (ik nog wil gaan zien).

Harry Eigenlijk is die show vooral een internet-lokker. Om de Trip Advisors gelukkig te houden. Vroeger, toen het hotel nog in volle glorie was, dan speelden wij een revue compleet met danseressen met pluimen en al. Maar tegenwoordig is het te druk.

Karel Als je het zo druk hebt, waarom stop je dan niet met de show?

Harry Ik speel te graag. Vroeger wou ik altijd acteur worden, rijk zijn en een eigen theater hebben. Nu ben ik eigenaar van een verloederd hotel en moet ik babysitten op een dementerende moeder.

Nancy Allemaal heel gezellig, maar nu weet ik nog altijd niet of mijn koffers er zijn.

Harry Nee. Het systeem is nog even bezig. De computer is al even versleten als het hotel. Het VVVVHG-systeem ligt er uit. Ik heb beeld maar geen klank.

Karel Bij ons is dat gewoonlijk ook.

Karel lacht om zijn grap. Nancy bliksemt hem dood. Karel stopt verontschuldigend met lachen. Harry slaat enkele malen hard op het computerscherp. Nancy krijgt er wat schrik van. Ze deinst achteruit. Het systeem slaat aan met een “piep”.

- Harry Aha. Nu heb ik wel klank. Even kijken, Peters... ja, ik zie het.
- Karel En?
- Harry Nee. De koffers zijn nog niet aangekomen. Het is één koffer, zie ik. Dat klopt?
- Nancy Ja. En had ik geweten dat er zo veel zever mee gemoeid zou zijn, had ik ze als handbagage laten inchecken.
- Harry Het kan onmogelijk nog lang duren. Mijn moeder is immers al even weg. Ze zal de koffer ondertussen al wel gevonden hebben. En vermits jullie de enige gasten zijn die vandaag gebruik hebben gemaakt van het VVVVHG-systeem, de enige gasten in het hotel eigenlijk, zal mijn moeder hier vast snel terug zijn met haar Harley en jullie koffer.
- Nancy En hoe weet ik wanneer ze er is?
- Harry Zodra ik weet dat ze er is, breng ik ze naar boven.
- Karel Uw moeder?
- Harry Uw koffer.
- Nancy En als gij uw moeder niet direct ziet?
- Harry Tja... ik heb het wel druk.
- Nancy Dan zit ik zonder koffer. Wat voor een hotel is dat hier eigenlijk?
- Karel Rustig, Suske.
- Nancy Niks rustig. Wat voor een hotel hebt gij eigenlijk uitgekozen. Waarom kon je niet gewoon het Hilton kiezen.

Karel wrijft duim en wijsvinger tegen elkaar (geld).

- Nancy Kan goed zijn. Maar dit is zijn geld ook niet waard. Moet ik daar verdomme zo lang voor in de vlieger zitten? Logeren bij Belgen, mijn gat.
- Harry Sorry, mevrouw. Als er iets is dat ik voor u kan doen?
- Nancy Maken dat ik mijn koffer heb.
- Karel We zullen hier wel wachten. Zodra de koffer binnen komt, kunnen we naar boven.
- Nancy Ik ga hier niet wachten, hoor.

Karel Gaat gij dan ondertussen rustig naar boven. Ga wat in bad liggen. Dat ontspant.

Harry Zeep en handdoeken zijn van het huis.

Karel En smeer een schoonheidsmaskertje op je gezicht. Je kan het gebruiken.

Karel beseft meteen dat zijn voorstel fout was als hij het gezicht van Nancy ziet omslaan en haar ogen hem dood bliksemen.

Karel Relax! Ik blijf wel hier.

Harry Maar u hoeft niet... U mag mee naar boven gaan.

Karel *(Iets te snel)* Nee. Nee, dank u. Ik wacht hier beneden wel. Dat lijkt me veiliger. Ik bedoel... U had het toch te druk?

Harry Euh, ja, eigenlijk wel.

Karel Wel dan.

Harry Oké. Dank u. Bon. Dan rest mij enkel nog u de sleutel te geven.

Harry gaat achter zich in de sleutelkast en neemt de sleutel van kamer 202. Nancy grist, zodra Harry zich omdraait, de sleutel uit zijn handen en gaat naar de trap/lift met de beautycase.

Nancy Merci. *(tot Karel)* En gij zorgt dat ge zo snel mogelijk boven zijt. Dat we eindelijk aan onze relatie kunnen beginnen werken.

Karel Natuurlijk schat. *(moe)* Ik kan niet wachten.

Als Nancy verdwenen is via trap/lift, zuchten Harry en Karel elk over hun eigen problemen. Harry komt achter de balie vandaan.

Harry Bedankt.

Karel Waarvoor?

Harry Om mij wat te helpen.

Karel Geen probleem. Elke minuut dat ik niet met mijn vrouw moet doorbrengen is voor mij echt vakantie.

Harry Toch. Het is niet gemakkelijk om hier alles alleen te doen. Vroeger had ik 20 man personeel onder me. Dan had je nog geen concurrentie van Air-B-en-B. Nu is het crisis in de hotelsector. Ik heb al mijn personeel moeten laten gaan. Ik droom er van om de lotto te winnen. Al die miserie hier

achter mij te laten. Een huisje op de Dominicaanse Republiek te kopen of zo.

Karel En uw moeder?

Harry Die neem ik mee, voor die paar jaren die haar nog resten kan ik ze toch moeilijk in een home stoppen?

Karel Naar de Dominicaanse Republiek? Klinkt aanlokkelijk... Ik wil ook weg. En ik neem niemand mee.

Harry Kopje koffie?

Karel Graag.

Harry Dat is het minste dat ik kan doen voor iemand die wil helpen. Zwart?

Karel Melk en suiker als het kan.

Harry Moeilijker, maar het kan. Zeker?

Karel Euh... ja.

Harry Oké, jouw keuze. Het zou kunnen dat het niet optimaal is de eerste keer, de machine doet wat raar, maar goed. Jij wil mij helpen dus leg ik jou met plezier uit hoe je koffie moet maken met melk en suiker.

Karel *(niet helemaal mee)* Oké...?

Harry *(routineus)* Dit is de Ristretto Classica. Het is een oude machine maar toen het hotel werd opgestart was dit state-of-the-art. Hij heeft jarenlang liters troost geleverd maar de laatste tijd doet hij wat raar.

Karel Oei.

Harry Geen probleem. Er komt toch niemand meer om koffie te drinken.

Karel Anders... (laat je het maar).

Harry *(negerend)* Om een bekertje te nemen druk je gelijktijdig op dit knopje, waar fondina bij staat, en haal je de hendel, waar coppa bij staat, naar beneden. *(Harry doet dit; er gebeurt niets)* fondina en coppa... *(Harry doet dit; er gebeurt nog steeds niets)* Dus fondina en coppa en een stevige slag op de zijkant. *(Door de slag komt het bekertje er wel uit)*. Gesnapt?

Karel *(in gedachten verzonken)* Huh?

Harry Jij kan echt wel een kopje koffie gebruiken.

Karel Tja. Mijn huwelijk is niet meer wat geweest is. Ik ben al 28 jaar getrouwd. Twee kinderen gekregen, maar sinds die het huis uit zijn, de gelukzakken, slaat de sleur mij helemaal in mijn gezicht. De illusie van liefde is al lang verdwenen. Alles is gaan hangen: mijn buik, haar borsten, mijn zin om te leven, ...

Harry En toch nog samen op vakantie?

Karel Dit is de reis van de laatste kans. Mijn huwelijk staat op springen. Als het dit weekend niet betert, trekken we er een streep onder.

Harry Moet toch lukken dan?

Karel De stilte waarin wij naast elkaar leven is vaak oorverdovend. Ik achter mijn gazet, zij achter haar gsm. Soms voel ik me onzichtbaar...

Harry *(negerend)* Als je dan het bekertje hebt, hou je dat onder het mondje hier, een beetje schuin want de druk waarmee hij spuit is groot. Vroeger was hier ook een bekerhoudertje bij, maar dat is afgebroken. Als je het bekertje er onder hebt, ik herhaal schuin, dan druk je op de combinatie die je wil. In uw geval is dat 3 voor heet water, 12 voor koffie en 7 en 8 voor suiker en melk. Begrepen? Bon. En dan moet je even wachten en komt de koffie er uit.

Harry wacht. Karel wacht mee. De machine begint te malen en te ratelen. Er komt met veel geluidjes en zuchten koffie uitgespoten. Harry geeft hem aan Karel.

Harry Hier. Kan je vast gebruiken.

Karel Dank je.

Karel blaast en drinkt maar spuwt het dan terug in het bekertje.

Karel Die koffie is koud.

Harry Koud? Dat kan niet.

Harry neemt het bekertje over van Karel en proeft zelf. Ook hij spuwt de koffie weer uit in het bekertje.

Harry Je hebt gelijk. Welke getallen heb ik ingedrukt?

Karel *(weet het niet zo goed)* Euh? 7 en 8.

Harry Ja maar, heb 5 ingedrukt?

Karel Nee, 3.

Harry Dan is het normaal dat je koffie koud is. 3 is koud water, 4 is warm en 5 is kokend heet water. Geen probleem. Ik zet je een nieuw kopje. Dus fondina en coppa en een stevige slag op de zijkant. *(doet dit)*. En dan 5, geen 3, voor heet water, 12 voor koffie en 7 en 8 voor suiker en melk. En

kopje schuin houden!

Karel kan niet volgen, maar laat het gebeuren. Er komt met het nodige gepruttel een kopje koffie. Dat wordt echter niet aan Karel gegeven. Harry drinkt het zelf op.

Harry Dit is veel warmer. Heet zelfs.

Karel Lekker...

Harry Neem gerust ook een kopje koffie. Geniet er van. Als je mij nu wil excuseren. Ik heb het druk-druk-druk.

Karel Geen probleem. Ik wacht hier wel op... (maar Harry is al weg) de koffers.

Harry gaat verder doen met de verkleedkleden en neemt de koffie mee. Hij zet de hoed van de balie boven op het kledingrek. Omdat hij het er warm van heeft gekregen, hangt hij zijn eigen vest op de hoek van het kledingrek en werkt verder in hemd, achter het kledingrek.

Karel tracht een bekertje uit de automaat los te krijgen, maar dat lukt niet. Hij geeft het op, gaat zitten en wacht terwijl hij in de magazines kijkt die op het koffietafeltje liggen. Op dat moment komt een klant binnen. Het is inspecteur Dedecker, undercover maar klaar voor de grote slag. Zij monstert de hele lobby en neemt hiervan kort verslag in een notablokje. Als ze daarna op de hotelbel slaat, komt het hoofd van Harry boven het rek piepen. Harry komt van achter zijn kledingrek naar de balie. Karel schrikt van de bel en kijkt op. Hij zal het gesprek van op afstand volgen.

Harry Welkom in het Diamond Inn. Het enige hotel in Dubrovnik, uitgebeaat door Belgen. Harry Den Uyl, hotelmanager. Kan ik u helpen?

Dedecker Affirmatief.

Harry En waarmee dan wel?

Dedecker Ik zou in dit hotel moeten verblijven.

Harry Maar dat weet u niet zeker?

Dedecker Toch wel.

Harry En uw naam is?

Dedecker Onbekend.

Harry Oei. Kent uw uw eigen naam niet meer?

Dedecker Toch wel. Ik wil hem alleen niet geven.

Harry Zonder naam kan ik niet vinden welk kamernummer aan u is toegewezen.

Dedecker Ik heb geen kamer nodig.

Harry Weet u echt zeker dat u in dit hotel wenst te verblijven? Per definitie verhuren hotels kamers en zonder kamer, verblijf je eigenlijk niet in dit hotel.

Dedecker (*zucht*) Ik ga er niet in slapen.

Harry Wat u er in doet, is uw probleem. Zolang u de andere gasten er niet mee stoort. Als die er al zouden zijn.

Dedecker Geef maar een kamer.

Harry U wil hier verblijven, maar hebt nog geen kamer. Nu wordt het duidelijk. Uw wil dus reserveren.

Dedecker Voor één nacht.

Harry Mag ik dan uw naam?

Dedecker Nee.

Harry En toch heb ik uw naam nodig. Hebt u papieren bij?

Dedecker Papieren?

Harry Een identificatie? Iets waarop staat wie u bent en waar u woont. Stel dat u de hele kamer afbreekt.

Dedecker Geloof me. Dat gaat echt niet gebeuren. Ik ga er niet in slapen, amper in vertoeven.

Harry Ik neem geen risico. De vorige keer was één van de kamers drie weken compleet buiten gebruik. Gewoon omdat er een of andere onverlaat er alles aan gedaan had om een badsloef door het toilet te spoelen. Het vast tapijt zat helemaal onder de... enfin.

Dedecker Heb je hem toen gearresteerd?

Harry Nee. Zijn creditkaart bleek gestolen te zijn en werd geblokkeerd nog voor we de kosten van het herstel konden inbrengen. Dat ligt nu bij de rechtbank, maar ik verwacht daar eerlijk gezegd niet veel van. Hij beweert dat hij hier nooit is geweest.

Dedecker Zulke mensen moeten zwaar gestraft worden.

Harry Inderdaad. En anders: beter voorkomen dan genezen. Uw identiteitskaart alstublieft, en uw creditkaart.

Dedecker Kijk eens bij Janssens.

Harry Janssens... Vind ik niet. Hoeveel S-en?

Bling Bling!

Dedecker Doe maar drie.
Harry Nee.
Dedecker Twee?
Harry Zelfs niet met één S. Volgens mij is er iets mis met de reservatie. Hebt u eigenlijk gereserveerd?
Dedecker Ja. Denk ik wel.
Harry Mag ik uw identiteitskaart een keer zien?
Dedecker Kunnen we dan niet proberen op Peeters? Met drie E's.
Harry Mevrouw Janssens, als dat uw echte naam is, als u niet meteen uw pas en creditkaart geeft, zal ik de politie moeten verwittigen.
Dedecker Hier is mijn identiteitskaart.

*Dedecker kijkt naar Karel, die doet of hij niet aan het luisteren, maar aan het lezen is.
Dedecker draait zich met haar rug naar Karel toe en haalt een briefje van 50 euro uit haar binnenzak en geeft dat aan Harry, die het maar al te graag in ontvangst neemt.*

Harry Ah, Janssens, nu zie ik het staan. Een S, twee S-en of drie S-en, wat maakt het eigenlijk ook allemaal uit... U bent er. Dat is het voornaamste.
Dedecker Wij begrijpen elkaar.
Harry Ik veronderstel dat u niet met een creditkaart zal betalen?
Dedecker Ik geef de voorkeur aan cash.
Harry Cash is goed. Geld is geld, nietwaar. Dat is dan 175 euro voor een standaard kamer. De wedding-suite is toevallig de enige kamer die verder gereserveerd is.

Dedecker geeft het geld.

Dedecker Standaard is goed genoeg.
Harry En 25 euro supplement voor een eenpersoonskamer.
Dedecker Ik zal hier niet alleen zijn.
Harry U hebt een ontmoeting?
Dedecker Inderdaad.
Harry Mag ik u er even op attent maken dat dit geen hotel is om mannen te ontvangen?
Dedecker En mag ik er u even op attent maken dat ik misschien helemaal geen

mannen zal ontvangen?

Dedecker haalt nogmaals 50 euro boven.

Dedecker Hou de rest maar.

Harry *(nog liever dan ervoor)* Mevr. Janssens dus. Welkom in ons hotel. Hier is de sleutel en als er iets is dat u nodig hebt, gelijk wat, bel mij. Ik sta 24/7 paraat om u te helpen. Ik maak graag tijd voor u.

Dedecker Het is al goed.

Harry Zal ik uw koffer naar boven brengen?

Dedecker Ik heb geen koffer bij.

Harry Tandенborstel?

Dedecker Zelfs geen tandенborstel.

Karel kijkt raar op. Dedecker wil naar haar kamer vertrekken. Harry roept haar na.

Harry Oh, nog gewoon even “for the record”. Die ontmoeting, is dat business or pleasure.

Dedecker U stelt te veel vragen, directeur. Dat zijn uw zaken niet.

Harry Louter statistisch. En is dat dan met een vrouw?

Dedecker Of was de fooi niet groot genoeg, misschien?

Dedecker verdwijnt via de lift naar de slaapkamers.

Harry *(haar achterna roepend, maar wel verstommend als hij voelt dat hij tegen zichzelf staat te praten)* Ik zal pleasure noteren. Vermits u toch alleen ...

Karel Wat was dat allemaal?

Harry Wij zijn niet zo'n soort hotel, snap je? Wij hebben altijd prestige hoog in het vaandel gedragen. Vroeger kwamen hier prinsessen en graven logeren. Rendez-vous met mannen, of vrouwen, horen hier niet thuis.

Karel En toch laat u haar begaan?

Harry Tja. De zeden zijn niet meer wat ze geweest zijn. Maar jullie zijn de enige andere gasten hier. Veel last kan ze niet veroorzaken, toch? Als ik ze zo kan inschatten, gaat het om een geheim rendez-vous met een andere dame.

Karel Wat doet u dat besluiten?
Harry Ze zei dat het geen man was. Dus lijkt mij een vrouw de meest logische keuze. Ze zag ook er zo... mannelijk uit. Ik durf te wedden dat daar een vrouwtje bij hoort.

Dedecker komt weer binnen. De heren doen alsof er niet geroddeld is.

Dedecker Nog iets.
Harry Tot uw dienst, madame.
Dedecker Mocht mijn "ontmoeting" aankomen, kunt u mij dan discreet verwittigen?
Harry Discreet?
Dedecker Ja, discreet. Een klein subtiel telefoontje naar mijn kamer volstaat.
Harry En hoe herken ik die persoon dan?
Dedecker U zal er niet naast kunnen kijken.

Dedecker verdwijnt weer.

Karel Cryptisch.
Harry Ik ken niks van dat wereldje. Ik ben zo niet, maar ik acht het niet onmogelijk dat die andere persoon een vrouw is, maar dan verkleed als man of zo.
Karel Ik denk dat uw fantasie een beetje op hol slaat, directeur.
Harry Zeg maar Harry.
Karel Als je het zo bekijkt zijn jullie misschien wel zo'n hotel geworden.
Harry Waar is de tijd dat hier grote sterren kwamen logeren? Als ik kon, ik zou er al lang mee gestopt zijn.
Karel De boel verkopen?
Harry Verkopen? Slopen! Dit hotel is niets meer waard. Enkel de grond heeft waarde. Appartementen, dat brengt nog op. Maar ik heb het geld niet om die te bouwen.
Karel En de grond verkopen en gaan rentenieren?
Harry Zo veel brengt die grond ook niet op. Ik heb mijn moeder om voor te zorgen.
Karel Over uw moeder gesproken. Al een zicht op mijn koffer?

Harry Ik zal eens gaan kijken ze mijn moeder al in het zicht is.

Harry gaat naar buiten om te kijken of zijn moeder al weg is. Karel probeert nogmaals en kan eindelijk een bekertje loskrijgen. Vervolgens wil hij koffie maken. Harry komt vloekend binnen. Karel schrikt, waardoor hij het bekertje laat vallen en de koffie spuitend over zichzelf heen krijgt.

Harry Moeder!

Karel Oh, dat is nat. En heet!

Harry Godver, de godver!

Karel *(op zijn vuile kleren doelend)* Zeg dat wel.

Harry Haar brommer staat er nog.

Karel Brommer? Wat? Wie?

Harry verdwijnt zonder een woord uitleg door de deur naar de privé-kamer achter de balie. Karel staat er verbouwereerd bij, zijn hemd helemaal onder de koffie. Veel tijd om zichzelf te beklagen heeft hij niet. Even later verschijnt Harry weer, met voor zich uit duwend: zijn moeder. Ze gaat gekleed in een volledig brommerpak, inclusief helm.

Harry Maak dat ge buiten zijt. Ge springt op uw brommer en ge gaat die koffer halen op het vliegveld voor ze naar de verloren voorwerpen gaat. Het is verdomme nog niet druk genoeg zeker, dat ge eerst nog tijd hebt om rustig sigaren te zitten roken.

Harry verdwijnt mee naar buiten en komt enkele tellen later terug binnen. We horen een brommer starten en vertrekken.

Harry *(haar naroevend)* En ge moet niet terugkomen voor je ze hebt. Sorry, de koffer is nog niet direct hier.

Karel Dat vermoedde ik al.

Harry Elke vrije moment zit ze sigaren te roken. Ik heb haar al gezegd dat dat ongezond is, maar ze vindt zich oud genoeg om daaraan dood te gaan. Dan houdt het voor mij ook op.

Karel Tja...

Harry Maar het komt nu snel in orde.

Karel Ik mag het hopen.

Harry Neem gerust nog een tasje koffie.
Karel Nee, dank je. Mijn zin in koffie is over.

Hij toont zijn hemd.

Harry Wat heb ik je nu gezegd? Fondina en coppa en een stevige slag op de zijkant voor het kopje. En dan 5 voor heet water, 12 voor koffie en 7 en 8 voor suiker en melk. En je kopje schuin houden!

Karel Het is al goed. Het lag niet aan de knopjes.

Harry Het ligt nooit aan de knopjes. Trek snel iets anders aan.

Karel Dat gaat niet. Mijn koffer...

Harry Juist. Tja. Ik zou zeggen: ik help, maar de enige kleding die ik in de buurt heb, zijn die verkleedkleden. Als je daar geen bezwaar tegen hebt, feel free.

Karel Laat maar.

Harry Als u mij nu wil excuseren. Druk-druk-druk. Ik zal nog eens kijken of moeder niet op de oprijlaan staat te smoren.

Karel Geen probleem.

Harry stormt weer naar buiten. Karel bekijkt de koffievlek op zijn kleren. Hij kijkt naar de verkleedkleden en twijfelt. Misschien zit er wel wat tussen... Karel twijfelt even en gaat dan een kijkje nemen bij de verkleedkleden terwijl hij zijn hemd uit doet. Hij staat er nu in zijn onderhemd. Hij haalt enkele kapstukken met "grappige" kleding uit het rek vandaan en houdt ze voor: een dirndl, een latexpak, een holbewoner, ... hij houdt net een pinguin voor als Harry weer binnen komt.

Harry Wat doet gij?

Karel Passen. Gij hebt toch gezegd dat het mocht?

Harry Dat was eigenlijk een ... (grapje). Maar goed, doe maar. Het is mijn fout dat uw koffer er nog niet is. Kies maar.

Karel Het zijn nu niet meteen de kleren waarmee je op straat gezien wil worden.

Harry Mijn moeder is wel degelijk vertrokken. Uw koffers zullen hier weldra zijn. Het is niet zo ver naar de luchthaven, zeker niet met haar rijstijl. Als ge iets vindt dat past, trek ondertussen maar aan. Enfin, druk-druk-

druk...

Harry verdwijnt in de privé-kamer. Karel kijkt verder en haalt er een djellaba en keffiyeh van het rek. Dat past zeker. Hij trekt zijn hemd uit en trekt de kleding aan. Hij danst er wat mee rond terwijl hij Arabische keelklanken produceert. Op dat moment komt Nancy binnen. Hij ziet haar en laat zich snel op zijn knieën vallen, in een biddende houding.

Nancy (Kwaad) Karel, waar zit ge?
Karel (met stemmetje) Allah is groot.
Nancy O, sorry, ik wou u niet storen.
Karel Te laat. Mijn hele gebed is verstoord.
Nancy Het Oosten ligt daar, trouwens.

Ze wijst de andere kant op. Hij draait op zijn knieën naar het Oosten, verder weg van haar.

Karel Dank zij oe, vrouw, ben ik Noorden kwijt.
Nancy Ik was alleen op zoek naar mijn man, mijnheer.
Karel Jij hebben geen man, mevrouw?
Nancy Nu even niet, nee. En als hij nog lang weg blijft, voor de rest van zijn miserabel leven.

Karel, nog steeds in zijn rol, komt recht en bedekt zijn gezicht met de keffiyeh.

Karel Ik voel diepe pijn. Oe ziet mij interessante vrouw eruit.
Nancy Wat bedoelt u?
Karel Oe bent vrouw. Oe bent sexy. Oe bent een dadel van de palm die verschrompeld is.
Nancy Pardon?
Karel Zoet, rijp, ... klaar om te plukken.
Nancy Pardon?
Karel Ik wil oe, parel van die oester, voor mijn harem.
Nancy Met alle respect, mijnheer de Arabier...
Karel Mohammed El DenTurk. Maar oe... schoonheid van de sterren van duizend-en-één-nacht, mag mij noemen: Mo.

Nancy Ik weet niet of mijn man...

Karel Oew man zal akkoord gaan. Ik bied drie kamelen, zes geiten onder die tafel en geld, veel geld in de zwarte kleur. Oew man zoeken geld. Hij zal blij zijn met verkoop. Altijd mannen blij met verkoop vrouw.

Nancy Ik weet niet of ik zo blij zal zijn.

Karel Ik weet zeker dat oe blij zal zijn. Oe moet nooit meer zuigen aan die stof. Oe moet nooit meer wassen die onderbroek die stink. Oe moet nooit meer wassen die af.

Hij gaat achter haar staan en laat zijn handen over haar lichaam glijden. Zij vindt de aandacht en het lichaamscontact leuk en bevreemdend. Ze laat hem wat graag doen.

Karel Alleen oew sterretje laten stralen als mijn grote beer recht die Poolster aanwijst.

Karel staat nu achter Nancy en heeft haar stevig vast. Hij maakt een heupbeuk-beweging. Nancy lacht van angst, maar neemt dan, lichtjes van haar melk, afstand. Karel bedekt snel zijn gezicht.

Nancy Ho... Mo... ik denk dat ge uw grote beer best even terug in zijn kooi steekt.

Karel *(komt weer achter haar staan en aan haar lichaam zitten. Zij wil dit wel toelaten)* Wilde beer heeft vrijheid nodig van grote bos. Oe hebt grote bos? Verlaat Appelstraat en kom mee.

Nancy *(de illusie is voorbij)* Hoe weet gij dat ik in de Appelstraat woon?

Karel *(betraapt, wil nog even verder gaan)* Mo weet alles van oe. Ga mee.

Nancy *(draait zich om, Karel bedekt zijn gezicht)* Karel? Zijt gij dat?

Karel haalt de betraapt Keffiyeh van voor zijn gezicht.

Nancy Meent ge dat nu?

Karel Goede grap, hé.

Nancy Zie je mij lachen? Is dat hoe dat gij uw relatie wilt redden? Door de speelvogel wat uit te hangen?

Karel Ja maar, jij liet het precies ook maar al te graag gebeuren. Wat nu als dat echt was?

Nancy Dat was niet echt.
Karel Gelukkig maar. Het zijn verkleedkieren.
Nancy Zo laat je u toch niet zien aan de buitenwereld? Wie heeft u al gezien zo?
Karel Niemand.
Nancy Gelukkig maar. Trek dat onmiddellijk uit en maak dat je boven bent.
Karel Dat gaat niet. Dan moet ik hier in mijn blote op onze koffer wachten.
Nancy In uwen blote?
Karel Ja. Die machine heeft koffie gemorst op mijn hemd. Ik heb hier niks onder. Kijk...

Karel heft zijn djellaba op.

Nancy Ik zie geen koffie.
Karel Ah, nee, natuurlijk niet. Mijn vuil hemd heb ik uitgedaan. Maar ge ruikt het nog wel aan mijn broek. Die kon ik moeilijk uit doen.

Nancy gaat op haar knieën zitten en bekijkt Karels buik nauwkeurig en ruikt aan zijn broek. Op dat moment komt Harry uit de privé-kamer. Deze ziet de dubbelzinnige houding

Harry Wij zijn dus effectief zo'n soort hotel geworden...

Karel wil reageren en trekt zich los. Hij stapt richting balie.

Karel Harry. Het is niet...

Harry verdwijnt mompelend weer in de privé-kamer, voor Karel kan reageren.

Nancy Misschien is het koffie.
Karel Het is zeker koffie.
Nancy Waar blijft mijn koffer trouwens?
Karel Moeder is nog niet terug van het vliegveld.
Nancy Moeder?
Karel Hun piccolo.
Nancy Juist.
Karel Ze was nog niet vertrokken.

Nancy Naar de luchthaven?
Karel Ja. Nu wel.
Nancy Lap. Hoe lang gaat dat hier nog duren? Wat voor een service is dat eigenlijk?

Nancy loopt naar de balie en slaat meermaals luid op de hotelbel. Harry komt buiten. Dan pas stopt ze met bellen.

Karel Niet zo hard. Niet zo hard.
Harry Ho. Ho. Ik ben er. Ja?
Nancy Waar blijft mijn koffer?
Harry Die zal hier zo dadelijk zijn, mevrouw.
Nancy Niet liegen. Ik hoor net dat uw moeder nog maar net vertrokken is.
Harry Ja. Sorry. We doen er alles aan om uw koffer momenteel naar hier te krijgen.
Nancy Ik mag het hopen. Wat voor hotel is dit eigenlijk. Allemaal loze beloftes. Reken maar op een serieus negatieve beoordeling op tripadvisor!
Karel *(komt tussenbeide)* Schat, misschien moet jij naar boven gaan.
Nancy Ik heb mijn koffer nodig.
Karel Schat, ga wat in bad liggen. Dat ontspant u... meestal.
Nancy Ik wil mijn koffer.
Karel Om in bad te gaan heb je die niet nodig.
Harry *(iets enthousiast fantaserend)* Niks zelfs. Enfin. Uw koffer komt zo mevrouw. Ik zal de VVVVHG-service niet aanrekenen. Als geste.
Nancy Daar ben ik vet mee.
Harry En ik geef u vijftig procent korting op de show van vanavond. Voor één ticket.
Nancy Het is al goed. Maar de moment dat mijn koffer hier is...
Harry Sta ik naast uw bad. UW man dan.
Karel Dan kom ik met de koffer naar boven.
Harry Dan brengen wij ze tot aan het water.

Karel en Nancy bekijken Harry. Hij lacht verlegen.

Harry Niet dat ik dan ook naast uw bad sta hoor. Goh, is het al zo laat? Ik moet

nu echt aan de slag. Druk-druk-druk.

Harry verdwijnt in de privé-kamer achter de balie.

Karel Echt schat. Het zal nu wel niet lang meer duren.

Nancy Ik mag het hopen. Of ik ben hier weg.

Karel Ik zal u niet tegenhouden.

Nancy bekijkt hem bedenkelijk.

Karel Ik bedoel. Wie zou u nu ongelijk durven geven. Slecht hotel. Bah. Ga nu maar naar boven. Ik zorg er voor dat het in orde komt. Dag lieverd.

Nancy Zorg jij nu maar dat je door niemand gezien wordt in die belachelijke outfit.

Nancy verdwijnt zonder nog een woord te zeggen via de lift. Nadien, haar achterna stappend:

Karel Dag schat... ik zie u ook graag.

Karel staat, nog steeds als Arabier verkleed, weer alleen in de lobby. De draaideur draait open. Er komt een persoon in leren pak met motorhelm binnen. Het is de boef, die geheimzinnig rond zich heen kijkt, maar dat heeft Karel niet door. Hij heeft een koffer vol diamanten (4) in de hand. Karel ziet hem binnenkomen, ziet zijn outfit en wil wegsluipen, maar de boef zet zich centraal en blijft staan, de koffer naast zich zettend. Karel keert terug op zijn stappen:

Karel Is dat mijn koffer?

Geen reactie. Karel tikt de boef op de schouder. Boef schrikt en keert zich naar hem. Hij verdedigt en beschermt zich met de koffer.

Karel Is dat mijn koffer?

Boef Grmpf.

Karel Ik versta u niet.

De boef zet de koffer tussen hen in, opent het vizier van de helm een stukje, maar blijft onherkenbaar. Hij spreekt gebrekkig Nederlands (accent kan groot of klein gespeeld worden, naar gelang de mogelijkheden van de acteur).

- Boef U Arab?
- Karel *(zijn kleding beijkend)* Euh... ja. *(Zijn stem veranderd plots weer).*
 Insjallah. Oe piccolo?
- Boef Ik wat?
- Karel Oe van de VVVVHG?
- Boef ???
- Karel Oe draagt koffer voor mij?
- Boef Waliska?
- Karel *(wijzend)* Valies. Ja.
- Boef Da.
- Karel Daar gaat mijn vrouw blij mee zijn.
- Boef *(wijzend op koffer)* Al voor één vrouwke? *(fluit van bewondering)*
- Karel Ik bedoel: al mijn vrouwen, hele harem met vrouwen.
- Boef U meer vrouwke?
- Karel Bwa... Niet meer dan gemiddeld.
- Boef Eén vrouwke is al veel te veel.
- Karel *(terzijde, normale stem)* Tegen wie zegt ge het. *(terug stem Arabier)* Mag ik dan mijn koffer nu? Mijn valies?

Karel wil de koffer van de grond afnemen. De boef verzet ze echter naar zijn andere zijde voor Karel er aan kan.

- Boef Nie.
- Karel Wat nie. Niks nie. Jia! Weet oe tegen wie oe praat?
- Boef Tegen Arab.
- Karel Inderdaad. En als oe die koffer niet snel geeft aan Arab, maak ik eunuch van oe. Tsjak-tsjak.

Karel maakt een knipbeweging in de richting van de boef zijn edele delen. Die deinst achteruit. Daarbij struikelt hij over de koffer en valt op de grond. Hij neemt de koffer vast en beschermt er zijn edele delen mee.

Boef Waliska is voor u?
Karel Ja. Rap dan. Geef.
Boef Ik niet zomaar geven.
Karel Nee?
Boef Nie.
Karel Ik denk jia.
Boef *(krabbelt recht, met de koffer nog steeds voor zijn edele delen)* Wij moeten... svop.
Karel Svop?
Boef Svop. Swap. Wissel. Da! *(doet teken met zijn vingers: geld)*
Karel Oe wil geld?
Boef Naturalni. Ni geld, ni waliska.
Karel *(normale stem)* De piccolo's van tegenwoordig zijn ook niet op hun mondje gevallen. *(stem Arabier)* Maar is goed. Hier.

Karel vermoed dat er een fooi mee gemoeid en gaat naar naar zijn broekzak om geld te pakken. Karel vist wat kleingeld uit zijn zak, telt het na, en wil het aan de boef geven. De boef denkt eerst dat Karel een pistool wil nemen en gooit de handen in de lucht. Hij laat daarbij de koffer op zijn eigen tenen vallen en gilt. Daarop schrikt Karel weer waardoor ze met tweeën met hun handen in de lucht staan. Als ze beiden gekalmeerd zijn, wil Karel de koffer nemen. De boef grist ze echter voor hem weg.

Boef Ni centjes, ni waliska.
Karel Oké. Rustig. Hier, dat is voor oe.

Karel geeft nu het kleingeld. Boef bekijkt het.

Boef Is kleine geld. Is nie vele voor waliska completa.
Karel Nie vele? Wie het kleine niet eert... trouwens, de rest betaal ik rechtstreeks aan oew baas.

Karel reikt naar de koffer. Boef trekt ze weg.

Boef Deal is ander waliska.
Karel Ander? Andere koffer?

Boef Da. Svop waliska. Wissel. *(hij maakt een draaibeweging met zijn vingers om wissel aan te geven)* Dan ik gone.

Karel Ah. Euh, ja. Dat moet oe aan oew chef vragen.

Boef Ik ben eigen sjefi.

Karel En welke waliska wilt oe dan?

Boef Uw waliska.

Karel *(wijzend)* Maar dat is mijn waliska.

Boef Dit is mijn waliska. Nu wissel met uw valiska.

Karel *(valt weer uit zijn rol)* Wat voor nonsens is dat hier zeg?

Boef Wat nonsens?

Karel *(herneemt stem Arabier)* Als oe niet maakt dat ik die koffer in handen krijg, dan zal ik oew zoon op de hoogte moeten brengen van oew wanpraktijken.

Boef Zoon?

Karel Your boy.

Boef Gij kent mijn boy?

Karel Natuurlijk.

Boef *(lichte paniek)* Is mijn boy hier?

Karel Ja. Boy is bedolven onder het werk. *(beeldt een lawine uit)*

Boef Bedolven?

Karel Ja. En als oe zo contrair blijft doen, zal hij nooit bovenop komen.

Boef Niks met mijn boy doen, please.

Karel Als oe mij die waliska geeft.

De boef overhandigt de koffer aan Karel. Karel wil doorgaan naar zijn kamer.

Boef Gij niet examina?

Karel Ik weet wat zit er in. En als er iets ontbreekt, regel ik dat wel met oew zoon.

Boef Laat boy er buiten.

Karel Als alles in orde is, krijgt oew zoon geen last. Beloofd.

Boef Dank u. En nu uw waliska voor mij.

Karel Maar ik heb ze net.

Boef Uw waliska. Andere waliska.

Karel Ik weet daar niks van.

Boef Waliska wissel voor avion.
Karel Voor het volgende vliegtuig? Zeg dat dan.

Karel kijkt rond. Ter hoogte van het kledingrek staat een koffer met verkleedkleden (2).

Karel Daar staat een waliska.
Boef Oké.
Karel Pak die dan maar.
Boef Gij geef waliska.
Karel Oei oei, het is nog niet hetzelfde...

Karel gaat de koffer halen en geeft deze aan de boef.

Karel Nu tevreden?

De boef wil de koffer openen.

Karel *(uit zijn rol)* Wat doet gij nu?
Boef Uite *(kijken)*.
Karel Niks uite. Alles moet er inne blijven.
Boef Da totul este. Tallying.
Karel *(stem Arabier)* Dat is niet voor oe bestemd. Die is voor andere klant.
Boef Klant?
Karel Client?
Boef Da. Client.
Karel Daar moet oe gewoon met oew neus tussenuit blijven.
Boef Wat als waliska empty?
Karel Dat is niet oew probleem. Daar moet ge maar op vertrouwen.
Boef Oké. Deal is oké. Ready. Niks aan mijn boy?
Karel Nee, nee. Niks aan oew boy.

De boef klept zijn vizier weer dicht en verdwijnt zonder nog een woord te zeggen. Karel is terug zichzelf. Hij ontspant.

Karel Ja, dag dan hé. Als ik nog eens iets voor u kan doen...

Harry komt uit de privé-kamer om wat papieren te nemen in de balie.

Harry Ah. De koffer is aangekomen, zie ik.
Karel Ja. Eindelijk.
Harry Dan kan je eindelijk naar je vrouw.
Karel Helaas, ja... de vakantie van de laatste kans kan beginnen.
Harry En mijn moeder?
Karel Die is terug naar de luchthaven vertrokken op haar brommer.
Harry Waarom?
Karel Ze moest nog een andere koffer afleveren.
Harry Welke koffer? Er zijn geen andere koffers.
Karel Euh...
Harry Verdomme hé.

Harry spurt naar vloekend buiten. Karel legt de koffer (4) op het koffietafeltje en trekt zijn djellaba uit welke hij weer over het kledingrek hangt. De keffiyeh blijft aan. In zijn onderhemd gaat hij naar de koffer en legt ze op zijn schoot om er een hemd uit te nemen. Als de koffer net open is, klapt hij ze meteen weer dicht. Grote ogen van verbazing. De koffer gaat langzaam terug open. Hij haalt er enkele diamanten halskettingen uit en een zakje met ruwe diamanten. Terwijl hij dit bewondert, horen we de lift open gaan. Inspecteur Dedecker, nog steeds enkel gekend als mevr. Janssens, komt binnen. Karel slaat snel de koffer dicht en doet alsof er niets aan de hand is.

Dedecker Hebt u toevallig de manager gezien?
Karel (snel) Nee.

Dedecker slaat eenmaal op de hotelbel.

Karel Niet zo hard. Ik bedoel, sorry, nee, daar is hij ook niet. Hij is... naar de luchthaven. Hij zal nog niet meteen terug zijn. Ik denk dat je beter boven wacht.

Harry komt terug binnen. Dedecker bekijkt Karel vragend aan.

Dedecker Zei je nu niet dat de manager...
Karel Oh die manager. Ik dacht dat u die andere manager bedoelde.

Dedecker Welke andere manager?

Karel De koffermanager.

Dedecker bekijkt Karel argwanend, maar richt zich dan tot Harry.

Dedecker Heeft zich al een bijzondere gast aangemeld?

Harry Nee. Niet dat ik weet.

Dedecker Volgens mijn bronnen zou hij hier al moeten zijn.

Harry Misschien weet Karel iets.

Dedecker Karel?

Harry Mijnheer hier.

Karel *(voelt zich betrappt, handen in de lucht)* Onschuldig.

Dedecker Mijnheer. Ik wil gewoon een vraag stellen.

Karel *(familiair)* Zeg maar Karel.

Dedecker *(duidelijk niet van haar stuk te brengen)* Mijnheer. Hebt u hier soms iemand zien binnen komen sinds ik hier ben ingecheckt?

Karel Gho. Dat zou kunnen. Maar ik denk het niet. Ik was bezig met koffie te zetten.

Dedecker Echt niemand?

Karel Nee. Niemand zien binnen komen. Of buiten gaan. Zeker niet met een koffer... of zo.

Dedecker Hoe komt u aan die koffer?

Karel Dat is mijn koffer.

Dedecker Maar hoe komt u er aan?

Harry Die heeft mijn moeder hem gegeven.

Dedecker Dus er is toch iemand binnen gekomen?

Harry Ja. Mijn moeder.

Karel Ja. Zijn moeder.

Dedecker En zonet zei u nog dat er niemand binnen gekomen was.

Karel Ik bedoelde niemand, behalve zijn moeder.

Dedecker Wat doet u trouwens met die handdoek op uw hoofd?

Karel beseft dat hij de keffiyeh nog steeds draagt en trekt hem snel van zijn hoofd.

Karel Dat is van de Arabische koffie. Mijn haar was nat van de Arabische

koffie die Harry heeft gemorst.

Harry Ik?

Karel Ja. Hier, door uw machine verkeerd uit te leggen.

Harry Ik heb niks verkeerd uitgelegd. Gij hebt zelf niet goed opgelet.

Dedecker En die koffie is zelfs in uw haar gekomen?

Karel Amai nog niet. Het zat echt overal. Op mijn hemd, in mijn haar, ... Maar het zal nu al wel droog zijn.

Dedecker Bon. Als er iemand zou komen, gelieve mij te verwittigen.

Harry Geen probleem.

Dedecker U ook, mijnheer Peters?

Karel Natuurlijk. Geen probleem.

Dedecker gaat weer naar boven.

Harry Dan kunt ge eindelijk naar boven, naar uw vrouw.

Karel Tja... er is geen haast bij.

Harry Tut. Tut. Uw relatie is belangrijk.

Harry blijft wat staan draaien in de buurt van Karel. Karel wil wel in de koffer kijken maar kan niet. Hij lacht wat ongemakkelijk naar Harry, maar die gaat niet weg. Hij wordt door de starende Harry gedwongen naar de lift te gaan. Hij drukt op de liftknop. Er wordt wat over en weer gelachen. Dan besluit Karel tot de aanval over te gaan.

Karel Salut hé.

Harry Ja.

Karel En blijf jij dan staan voor nog een tasje koffie?

Harry Nee. Nee. Ik ga ondertussen nog wat werken. Druk-druk-druk.

Karel Dat dacht ik al.

Harry vertrekt naar de privé-kamer. Karel staat met de koffer in de lift en heeft al op de knop gedrukt, maar zodra Harry zich in de privé-kamer bevindt, duwt hij de koffer tussen de sluitende deuren en wringt zich weer naar binnen. Karel gaat naar de koffietafel en kijkt nogmaals in de koffer met diamanten (4), glundert en slaat de koffer dicht. Hij haalt de sleuteltjes uit de koffer en doet ze op slot. Hij vertrekt richting draaideur.

Karel Ik zit gebeiteld. Nu nog zien dat ik een last-minute naar de Dominicaanse Republiek kan versieren. En een grietje om mij gezelschap te houden. Ik heb niks anders nodig buiten misschien mijn portefeuille. Mijn portefeuille... in mijn hemd.

Hij was bijna aan de draaideur als hij bedenkt zijn portefeuille nodig te hebben. Hij laat de koffer naast de draaideur staan en gaat tot achter de verkleedkleden als er een echte Arabier binnen komt (geen djelleba, maar een maatpak en keffiyeh) met eenzelfde koffer, gevuld met geld (1). Hij zet deze koffer tegen de balie. De Arabier, Mahmut, oogt nors en gespannen. Hij ziet rond, ziet niemand. Hij wacht even in stilte. Karel steekt zijn hoofd boven het kledingrek en trekt Harry's veston van het rek. Mahmut zijn geduld is op. Hij wil op de hotelbel duwen als Karel te voorschijn komt. Hij heeft snel de veston van Harry over zijn onderhemd aangetrokken en kan nog net voorkomen dat er op de bel gedrukt wordt.

Karel Niet bellen. Hier slapen gasten.

Karel wandelt verder naar de draaideur en de koffer (4).

Mahmut Ahl sah-LAHM ah-LAY-koom.

Karel Ja. Ja. Et pour les Flamands la même chose.

Mahmut (met minder accent) Oe bent manager?

Karel Nee ik... (*ziet Mahmut staren naar zijn vest met logo hotel*) Euh ja. Dat ben ik. De manager. Aangenaam.

Mahmut Goed.

Karel (*overbeleefd*) Welkom in het Diamond-Inn, het enige hotel van Dubrovnik, uitgebaat door Belgen. Kan ik u ergens mee helpen?

Karel gaat achter de balie staan, bij de inschrijvingscomputer.

Karel Business of pleasure?

Mahmut Geen zaken mee.

Karel Dat is een standaard vraag hier bij registratie.

Mahmut Dan nog, geen zaken mee.

Karel Als oe... u niet antwoord op mijn vraag, zal ik u moeten vragen het hotel

te verlaten. Ik kan u dan geen kamer geven.

Mahmut Heb geen kamer nodig. Is enkel ontmoeting.

Karel Ah. *(neemt de telefoon)* Ik zal die mevrouw bellen om te zeggen dat haar rendez-vous aangekomen bent.

Mahmut Geen telefoon. Geen vrouw.

Karel *(legt in)* Is dat een man? Zo ziet ze er toch niet uit.

Mahmut Ik heb afgesproken met man. Man met koffer. Hier in het hotel.

Karel kijkt naar de koffer (4) aan de draaideur en vloekt binnensmonds. Mahmut volgt zijn blik en ziet de koffer. Karel schiet in paniek en tracht snel de aandacht af te leiden.

Karel Haha. Ha. Wat spreekt u helder. Van waar bent u afkomstig? Ik bespeur een licht Kempisch accent precies?

Mahmut *(laat zich niet afleiden)* Van wie is die koffer?

Karel duikt over de balie, loopt naar de draaideur en drukt de koffer beschermend tegen zijn borst.

Karel Van mij.

Mahmut Van oe?

Karel Ja. Mag dat niet? U hebt toch ook een koffer?

Mahmut Ik ben toerist. Op reis. U reist niet.

Karel Mag een hotelmanager geen koffer bezitten?

Mahmut Bent u toevallig de man die ik moet ontmoeten?

Karel *(snel)* Nee! Nee. Ik ben de hoteleigenaar.

Mahmut Waarom heeft hoteleigenaar een koffer nodig?

Karel Voor mijn sokken. En mijn pyjama. En mijn badsloefjes.

Mahmut Kan ik de inhoud van de koffer eens zien.

Karel Nee. Dat gaat niet. Dat mag niet.

Mahmut Waarom niet?

Karel Privacy.

Mahmut Privacy is stom.

Karel Omdat dit niet mijn koffer is.

Mahmut En daarnet zei u nog van wel.

Karel Mijn koffer? Zei ik dat? Ik bedoelde natuurlijk, de koffer die mijn

verantwoordelijkheid draagt. Als hotelmanager. Deze is bestemd voor de familie Janssens, met drie S-en, en bevat alleen kleding. Onderbroeken, badpakken,...(*Mahmut komt dreigend dichterbij. Karel krimpt wat in elkaar*) een tandenborstel? Geen juwelen of zo. Als je een koffer wil, moet je bij de piccolo zijn. Maar die is er nu even niet. Bon, mijnheer...

Mahmut

Mahmut.

Karel

Juist. Mahmut. (*Hij komt terug in zijn statige rol*) Mijnheer Mahmut, nu moet ik er echt van door. De familie Janssens zit waarschijnlijk al bijna op de vlieger. Ik moet dringend naar de luchthaven om de koffer van de familie Janssens te gaan brengen. (*schudt overdreven zijn hand. Mahmut laat gebeuren*) Fijne kennismaking. Salut. (*Hij gaat naar de draaideur*)

Mahmut

Maar...

Karel

(*draait zich terug om*) Zet u, neem een tas koffie, De piccolo komt zo meteen.

Mahmut neemt zijn koffer vast en gaat naar de koffiehoeck. Karel wil buiten stappen met de koffer (4), maar op het moment dat hij de draaideur in wil stappen, komt de boef weer binnen. Hij heeft de koffer met verkleedkieren (2) mee. Karel kan zich nog net achter een naast de draaideur staande grote kamerplant verstoppen. De boef, die zijn helm nu afgezet heeft, ziet hem niet. De koffer (2) is opengebroken en de verkleedkieren worden op de grond gegooid. De boef ziet Mahmut staan en denkt dat dit de Arabier is waarmee hij geruild heeft.

Boef

(*kwaad*) Tu!

Mahmut

Ik?

Boef

Da, tu.

Mahmut

Wat?

Boef

Wat is dat?

Mahmut

Een hoop onreine kieren?

Boef

Weet ik. Waarom gij heb dat aan mij gegeven?

Mahmut

Ik heb juist niks gegeven.

Boef

Jawel. In ruil voor ander waliska.

Mahmut

(*kan niet volgen*) Waliska?

Boef

Wij daarjuist toch met elkaar gesproken.

Mahmut

Ik ben hier net.

Boef Hoe lang jij bent hier net?

Mahmut Dat moet oer aan manager vragen. *(naar Karel)* Mijnheer manager...

Karel was net een tweede poging aan het wagen om van achter de kamerplant naar de draaideur te sluipen en naar buiten te gaan als de twee criminelen hem in het vizier krijgen.

Boef Is dat manager?

Mahmut Ja.

Boef Dat is man die mij die waliska gegeefde.

Karel Ik weet van niks. Maar als de piccolo iets voor jullie kan doen, vraag gerust.

Karel stapt in de draaideur en begint te duwen. Boef loopt echter naar het andere deel en duwt tegen de andere kant zodat Karel niet naar buiten kan.

Boef Is meer intellect, u terug binnen komen.

Karel Waarom?

Boef toont wapen.

Boef Gaatje in kop.

Karel Goed argument.

Karel komt weer naar binnen. Door het lossen van de tegendruk schiet de boef naar buiten. Hij gilt en valt hoorbaar (knal van het wapen en gil). Karel wil de andere kant op vluchten, maar loopt recht in de armen van Mahmut. Boef komt weer binnen (gehavend door in zijn voet te schieten). Karel lost zijn koffer (4) geen seconde.

Mahmut Mag ik oew koffer eens inkijken?

Karel Ik kan het uitleggen.

Mahmut Leg maar uit dan.

Karel Het is een misverstand.

Mahmut Dat zeggen ze allemaal. Geef die koffer. Die is voor mij.

Karel Nee. Dit is mijn koffer.

Mahmut Ik dacht dat zij was van de familie Janssens?

Karel Euh... Ja en nee. Ja, nee. Dat is een dom misverstand. Dom. Dom. Dom
(*de Arabier wordt een beetje kwaad*) Niet dat ik u dom noem. Verre van.
U ziet er mij heel intelligent uit.

Boef kucht terwijl hij het wapen toont. Hij wil uitleg.

Karel Juist. Het zit zo. Ik ben de familie Janssens. Dus is de koffer EN van mij
EN van de familie Janssens. Snapt ge?

Karel is ondertussen van bij Mahmut naar de koffiehoek geslopen.

Boef Is logica.

Mahmut Misschien wel logisch, maar toch wil ik eens in die koffer zien.

*Karel duikt met de koffer onder zijn buik boven op een zeteltje. Boef gaat achter Karel
staan en wil hem van de koffer aftrekken. Mahmut zet zijn koffer even neer en gaat voor
Karels gezicht staan en wil de koffer onder hem uit trekken. Dit lijkt een zeer seksueel
getint spel waarbij de personen geluiden maken terwijl ze trekken. Op dat moment komt
Harry uit de privé-kamer. Hij ziet het trio bezig.*

Boef Ik schiet.

Mahmut Veel te gevaarlijk. Oe schiet niet. Anders ik schiet ook gaatje in oew kop.

Boef (*steekt wapen weg en trekt met beide handen*) Ik krijg hem niet omhoog.

Mahmut Harder trekken. Ik voel hem bijna komen.

Harry Wij zijn dus wel zo'n soort hotel geworden...

Het trio ziet en hoort Harry en beseft hun compromitterende houding. Ze lossen.

*Mahmut neemt onmiddellijk zijn eigen koffer (1) vast. Karel ziet de mogelijkheid om op
de koffer te gaan zitten in de zetel.*

Mahmut Het is niet wat oe denkt.

Harry Ik denk niets.

Boef Wie gij?

Harry Ik euh...

Karel Daar kan ik wel op antwoorden.

Op dat moment komt de moeder van Harry door de draaideur naar binnen. Ze heeft een brommerpak aan en een open helm op. In haar handen de koffer met echte kleren (3).

Harry Ah, ben je daar eindelijk? Geef die koffer maar aan hem.

Moeder gaat plichtbewust de koffer (3) aan Karel geven. Die zit nu in de zetel op koffer(4) met in zijn handen koffer (3).

Harry En nu maken dat ge binnen zijt.

Moeder gaat de privé-kamer binnen.

Mahmut Ik luister. En oe mag ineens ook uitleggen wie dat dat was.

Karel Dat was... een klant.

Boef Een klant?

Karel Ja een klant. *(tegen Harry)* Juist?

Harry Euh. Juist.

Karel Dat zeg ik dus. Een klant.

Karel staat recht. Hij houdt de koffer met diamanten (4) tegen zijn borst gedrukt. De koffer met echte kleren (3) draagt hij in zijn hand, tegen zijn onderlijf gedrukt.

Karel *(zelfzeker)* Trouwens. Wie zijn we? Wat een filosofische vraag eigenlijk. Dat gaan we nooit echt weten, toch.

Boef houdt dreigend zijn wapen op Karel gericht.

Boef Geen humoru nu.

Harry Stopt dat weg. Daar kunnen doden met vallen.

Karel *(minder zeker)* En van wie wou je juist weten wie wie is? *(wijzend op Harry)* Van hem? *(Wijzend naar de privé-kamer)* Of van haar.

Boef *(wijzend op Harry)* Eerst van hem.

Harry Waarom wilt gij weten wie dat ik ben?

Boef richt wapen op Harry.

Harry Oké. Rustig Clint Eastwood. Ik ben...
Karel ... de piccolo.
Harry De wat?

Karel probeert Harry te overtuigen. Die weet niet wat er gebeurt.

Karel De piccolo. En wat is de piccolo?
Harry De man die verantwoordelijk is voor de koffers. Maar...
Karel Geen gemaar. *(Tot Mahmut)* Het is altijd hetzelfde met dat personeel. Klagen, zagen en als ge niet oppast, dan gaan ze in staking. *(Tot Harry)* Vooruit, hier zijn mijn koffers. Daar ben jij de eindverantwoordelijke voor. Toch?
Harry Euh...ja.

Karel stopt de koffers (3) en (4) in de handen van Harry. Hierbij worden boven en onder verwisseld.

Harry Dat zijn niet mijn koffers. *(Harry duwt de koffers weer in de handen van Karel)*
Karel Nee. Maar gij zijt wel eindverantwoordelijke. *(de koffers worden weer in Karels handen gestopt en nogmaals van volgorde gewisseld)*
Harry Ja.
Karel Voila.
Harry En mijn moeder dan?
Karel *(Tot Mahmut)* Nog zoiets. Ge denkt dat ge er goed aan doet om zo'n arme buitenlander, *(boze blik Mahmut)* waarmee ik niks over uw afkomst zeg, *(tot boef)* en ook niet over die van u, aan te nemen, maar ge krijgt er dus gratis maar zeker niet voor niets de hele familie bij. Gelukkig voor mij heeft buiten zijn moeder niemand dat bombardement van zijn thuisstad overleefd.
Harry En waarom heb jij die vest aan.
Karel Die heb ik toch altijd aan.
Harry Hoe?
Karel Wat staat er hier op het naamplaatje?

Karel gaat naar Harry en houdt het naamplaatje dicht bij zijn gezicht.

Harry Hotelmanager.
Karel Dus van wie is deze vest?
Harry Van de hotelmanager.
Karel Zwijg dan.
Harry Maar.
Karel We zullen het straks nog wel eens over hebben. Maar nu moet je zwijgen.
Er zijn klanten bij.
Harry *(wil tegenspreken)* Maar...
Karel *(maant aan tot zwijgen)* Tut. Tut.
Harry Ik...
Karel Hoor ik u nog?
Harry Nee.
Karel Dus geef nu die koffer (3) aan mijnheer hier. En mijn koffer (4) zet ge tot nader order daar.

Karel wijst naar de balie. De boeven stoppen hun wapens weg. Harry geeft de koffer (3) aan de boef en zet de andere koffer (4) tegen de balie.

Karel Bon, heren. Alles is bij deze rechtgezet, denk ik.
Boef Wie was zij?
Karel Ja, Harry, wie was die andere persoon?
Harry Dat was mijn moeder.
Karel Inderdaad. *(Tot boef)* Ze verstaat geen woord Nederlands, alleen Dubrovnikes, dus ik stel voor dat we haar er buiten houden. En als jullie nu het hotel willen verlaten, dan kennen wij jullie niet en jullie ons niet, oké?
Mahmut *(denkt even na)* Oké. Misschien geen slecht voorstel.

Boef en Mahmut wisselen van koffer. Boef krijgt de koffer met het geld (1) en Mahmut krijgt de koffer met echte kleren (3) in handen.

Mahmut Bon, deal is rond. We gaan.
Boef En twee gaatje in kop? Of gij behead? Kopaf?

Harry Als het voor u hetzelfde is, hoeft dat niet per se.
Karel Wij zien onze hoofden nogal graag op de plaats waar ze nu staan.
Boef *(haalt zijn pistool nogmaals boven)* Maar ik wil graag gaatje in kop.
Mahmut Steek pistool weg. Niks dan problemen met schieten.
Harry En bloed op de vloer en de muren. Dat gaat er zo slecht af.

Karel geeft Harry een stomp, ten teken dat hij moet zwijgen.

Boef Ene gaatje in ene kop dan...
Mahmut Steek pistool weg. Of no deal.

Boef steekt kwaad mompelend zijn pistool weg.

Mahmut Wij moeten weg hier, voor andere pottenkijkers komen ongewenst kijken naar ons.

De boef wandelt mompelend buiten met een koffer met geld (1) en Mahmut wandelt buiten met de koffer met echte kleren (3). Nu de twee criminelen weg zijn, blijven Karel en Harry achter met de koffers met diamanten (4) en de opengebroken koffer met de verkleedkleren (2).

Harry Wat heeft dit te betekenen?
Karel Kom eens naar hier met die koffer.

Karel wijst naar de koffer aan de balie. Karel gaat in een zeteltje zitten. Harry geeft de koffer (4) aan Karel. Deze legt de koffer op zijn schoot. Hij haalt het sleuteltje uit zijn zak en opent ze.

Karel Klaar?
Harry Ja.
Karel Het is misschien beter dat je even gaat zitten.

Harry gaat op de zitpoef zitten.

Karel Dit is niet mijn koffer. Dit is een koffer die veel meer waard is.

Karel toont de diamanten. Harry veert recht.

Harry Fuck. Wat is dat?

Karel slaat de koffer dicht en kijkt rond of niemand hen betrapt heeft.

Karel Sst. Niet zo luid.

Harry Laat nog eens zien.

Harry gaat zitten om nog een tweede keer te kijken.

Karel (*opent de koffer nog eens, langzaam*) Dit is een collectie van de mooiste steentjes van de wereld.

Harry En wat doen die hier in mijn hotel?

Karel Dit is vanaf nu mijn koffer.

Harry En jouw echte koffer dan?

Karel Die heeft die Arabische medemens mee.

Harry (*paniek*) Dan staat die hier binnen de kortste keren terug.

Karel Die is op slot. Het duurt nog wel even voor hij er achter komt dat ik een wisseltruc met hem heb uitgehaald.

Harry Daar zou ik toch niet zo zeker van zijn.

Karel Dat ben ik ook niet.

Harry Wat gaat uw vrouw zeggen?

Karel Die gaat dat nooit te weten komen.

Harry Wat ben je dan van plan?

Karel Ik ben hier weg.

Harry Alleen?

Karel Alleen. Nancy kan de boom in.

Harry Nou, nou.

Karel Ik trap het af. Ik laat alles achter, mijn vrouw inbegrepen, en start een nieuw, zorgeloos leven. Mijn relatie was al verloren, nog voor we naar dit hotel kwamen. Ik denk niet dat een nachtje verplichte bedgymnastiek daar verandering in zou gebracht hebben. Deze diamanten zijn mijn levensverzekering waarmee ik opnieuw kan beginnen. Ik denk dat ik naar de Dominicaanse ga.

Harry Oh... ik wil mee.

Karel Ja. Salut. Blijf jij maar bij je mama.

Karel staat op en wil naar buiten met de koffer (4). Harry houdt hem tegen.

Harry Wacht. Dat is niet uw koffer.

Karel stopt aan voor draaideur en draait zich langzaam om.

Karel Uw koffer ligt daar. Die mag in het hotel blijven, uiteraard. Geen probleem.

Harry Die koffer is wel kapot hé, man. Al mijn verkleedkleden liggen vuil te worden op de grond. Hoe ga ik vanavond in première kunnen gaan.

Karel houdt de koffer (4) stevig onder zijn arm geklemd. Hij gaat naar de opengebroken koffer (2). Tijdens de volgende repliek gooit hij, met zijn vrije hand, de inhoud van de koffer (2) over het kledingrek en sluit de slotjes van de koffer.

Karel Wat die kleden betreft... dat valt wel mee. Ik denk dat er niemand het verschil zal zien, als er al iemand zal komen zien. En de slotjes zijn gewoon wat geforceerd, maar verder sluit ze nog als van ouds. Als je echt een nieuwe koffer wil kopen, zet maar op Nancy haar rekening.

Karel wil opnieuw naar buiten met de koffer (4). Harry houdt hem weer tegen.

Harry En wat doe ik met uw vrouw?

Karel Misschien val jij voor een verloederde ijskoningin; ik heb het gehad. Doe er mee wat je wil. Verkoop ze wat mij betreft aan die Arabier voor zijn harem. Voor drie kamelen en zes geiten.

Harry Nee. Wat zeg ik tegen uw vrouw?

Karel Niks. Die hoeft van niks te weten. Ge hebt mij voor het laatst gezien toen ik hier op haar koffer zat te wachten. Punt.

Harry (vals) Maar misschien heb ik wel interessante info over u.

Karel (dreigender) Gij... gaat zwijgen tegen mijn vrouw.

Harry Oké. En wat schuift dat om tegen de politie te zwijgen?

Karel (zucht) Het is al goed.

Karel gaat op zijn knieën zitten en haalt het zakje diamanten uit zijn koffer. Hij gooit het naar Harry die het dolblij vangt.

- Karel Hier. Dat moet volstaan voor een droogkuis voor uw verkleedkieren, een nieuwe koffer, om te zwijgen tegen mijn vrouw en tegen de politie. Oké?
- Harry Dat is al een mooie voorafbetaling.
- Karel Voorafbetaling?
- Harry Als alles goed afgelopen is, wil ik de helft van de koek. Anders vertel ik aan de politie dat je naar de Dominicaanse zijt.
- Karel Misschien ga ik wel niet naar de Dominicaanse, maar naar een ander eiland. De Maagdeneilanden of zo.
- Harry Zelfs al zit ge daar tussen de maagden, ik weet wie ge zijt en ik wil de helft van de buit. Desnoods kom ik u zelf achterna.
- Karel *(vloekt binnensmonds)* Tachtig twintig.
- Harry Fifty fifty.
- Karel Zestig veertig.
- Harry Fifty fifty. En ik ga mee.
- Karel Oké. Fifty fifty.
- Harry En ik ga mee.
- Karel Oké. Ge moogt mee. Maar mondje toe over...
- Harry Over wat?
- Karel Juist!

Harry gooit het zakje terug naar Karel die het weer in de koffer (4) steekt. Karel haalt enkele bloemenslingers van het kledingrek, die ze beiden omhangen. Harry laadt de koffer (2) verder in met wat kleding van het rek zodat ze op reis kunnen vertrekken. Beide heren zijn aan het vieren.

Harry Wacht. Ik heb nog iets speciaals bewaard voor dit soort gelegenheden.

De koffer met diamanten (4) wordt naast het kledingrek gezet (er iets achter zodat ze straks uit het zicht geschoven kan worden). Harry gaat naar de balie, legt er de koffer (2) op en haalt een fles whisky en twee glazen boven. Hij schenkt ze snel in en geeft er een aan Karel.

Karel Schol.

Harry Schol.

Ze slaan allebei snel de dubbele whisky achterover en slaan hun glas op de balie. Harry doet ze nog eens vol. Ook dat slaan ze ad fundum achterover. Ze dansen een Hula-dansje terwijl ze lachen. Harry heeft koffer (2) in de hand die mee rond draait. Op dat moment komt inspecteur Dedecker binnen. Ze zien haar niet meteen.

Dedecker (Kucht)

Beide heren verstommen hun dans. De koffer wordt eveneens naast het kledingrek geplaatst, aan de andere kant. Dedecker volgt het gebeuren met argusogen. De heren doen alsof er niets aan de hand is.

Dedecker Valt er wat te vieren?

Harry (ironisch) Nee. We zitten met een overlijden.

Dedecker Een overlijden?

Karel (Huilt gespeeld) Ja... erg hé. Hij komt net van het kerkhof.

Dedecker Wie is er dood?

Karel Allemaal.

Dedecker Nee. Ik bedoel: wie is de overledene.

Harry Euh... Tja. Dat is moeilijk uit te leggen.

Karel Zijn moeder.

Dedecker Zijn moeder?

Harry Mijn moeder?

Karel Nee. Uw tante uit Marokko. (nadrukkelijk) Uw moeder uit Hawaï.

Harry Ah ja. Ik was het al vergeten.

Dedecker Moet je dan niet triestig zijn.

Harry Dat was ik ook.

Dedecker En nu niet meer?

Harry Nee. Want er is een grote erfenis mee gemoeid.

Dedecker Wel vooruit.

Karel En daarom waren we aan het dansen. (doet weer een hula-dans) "Hulang zal ze leven, hulang zal ze leven"

Harry Hip, hip, hip... Hula!

Karel (enthousiast) Hula!
Harry U moet wel mee doen, hé, mevrouw Janssens. Hip, hip, hip...
Karel (enthousiast) Hula!
Dedecker (minder euforisch) Hula.

Harry en Karel dansen nog wat voort om het niet te laten opvallen. Dedecker roept hen tot de orde.

Dedecker (tegen Karel) En waarom dans jij juist mee?
Harry Ja, waarom dans jij eigenlijk mee?
Dedecker Het is toch zijn moeder die dood is?
Karel Mag een mens niet blij zijn voor een ander? (Dedecker werpt hem een bedenkelijke blik toe) Hij trakteert, oké? Hij heeft gezegd dat mijn verblijf gratis is. Hula!
Dedecker Heren, is er al nieuws van mijn speciale gast?
Karel Nee, nog niet gezien. Hier is niemand gepasseerd. Toch, Harry?
Harry (bang om te liegen, maar dan kordaat) Nee, inderdaad. Niemand gezien. Ik kom dan ook pas terug van de begrafenis.

Karel en Harry dansen en zingen voort. Ze sleuren Dedecker mee in de dans, dik tegen haar zin. Op dat moment komt moeder binnen, gestoord door het lawaai, met een sigaar in haar mond. Dedecker ziet dit als eerste en gilt. De andere stoppen, gooien hun handen in de lucht en laten ze weer zakken als ze zien dat het moeder maar is.

Dedecker Wie is dat?
Harry (zonder nadenken) Mijn moeder.
Dedecker Uw moeder?
Karel (te laat) Nee.

Het feest is gedaan. Beide heren moeten nu hard nadenken.

Dedecker Uw moeder leeft nog?
Karel Ja Harry, uw moeder was toch gestorven?
Harry Tja. Euh. Ja. Nee. Dat is een misverstand. Zei ik dat mijn moeder gestorven was?

Dedecker Affirmatief.
Harry Ja. Dat klopt niet helemaal. Dit is MIJN moeder. Die vrouw die in
Hawaii gestorven is, is... de moeder langs mijn VROUW haar kant.
Dedecker Uw schoonmoeder dus?
Harry *(blij met de hulp)* Juist! Daarom ook dat ik dubbel zo blij ben met het feit
dat ze dood is.
Karel *(blijft enthousiast)* Hip, hip, hip, ...
Harry *(heeft het nu wel gehad)* Hula! Moeder, wat komt gij hier eigenlijk doen?

Moeder toont rustig haar sigaar en een zippo.

Harry Daar is nu geen tijd voor moeder. Hup, terug in uw kot. Hup, hup.

Moeder wordt weer het bureau ingejaagd.

Dedecker Mag ik even bellen, alstublieft?
Harry Hier?
Dedecker Ja.
Harry U hebt toch telefoon op uw kamer?
Dedecker Dat klopt, maar die is stuk.
Harry Juist. Die moest ik nog maken. Druk-druk-druk. En u hebt geen gsm?
Dedecker Wel een gsm, maar geen bereik.
Harry Ja, dat is inderdaad soms lastig hier.
Dedecker Ik zal u er voor betalen. Cash.
Harry Oké dan. Geen probleem.

Harry gaat achter de balie en zet er een telefoon op. Dedecker gaat het nummer draaien. Karel en Harry kruipen bij elkaar aan de koffiemachine. Ze luistervinken nieuwsgierig naar het gesprek. Als Dedecker zich omdraait om te zien of ze meeluisteren, kijken ze net weg naar andere "interessantere" dingen.

Dedecker Interpol? Can you pass me through to Harry Deneuve from the
international robbery department? Tell him Daisy Dedecker wants to
speak to him. It is urgent. Yes, I'll hold.

De heren sluipen synchroon enkele passen dichterbij. Hun aandacht gaat nu 100% naar

de telefoon. Karel gebaart naar Harry “Dedecker?”, “wat is er aan de hand?” en “wie is dat?”. Harry doet telkens teken “ik weet het niet”. Dan maakt hij met zijn vingers drie strepen op zijn mouw ten teken van de graad en gaat dan met twee vingers onder zijn neus als Hitler marcheren. Net op dat moment draait Dedecker zich om en Harry verzint razendsnel een dansbeweging hiervoor en voert deze uit, tot gespeeld jolijt van Karel.

Dedecker *(krijgt weer even verbinding)* Hello? *(teleurgesteld)* Yes, I’ll hold.

Harry zet zich bij Karel in de zeteltjes. Karel maakt een pistool met zijn vingers. Als Harry dit ziet, tracht hij dit denkbeeldige pistool snel weg te moffelen, in de hoop dat niemand dit ziet, waarbij Karel dit niet zo snel laat afnemen. Dedecker kijkt hen raar aan. De heren kunnen enkel betrapt lachen. Als Dedecker verbinding krijgt, gaat hun aandacht weer volledig naar haar.

Dedecker Harry? Oh thank goodness. Daisy Dedecker calling... nothing yet. I’m inside the hotel but the diamonds are not yet in sight...*(Beide heren slikken, ze kijken elkaar aan en trekken grote ogen)* Yes... No... Is the back-up stand-by?... OK. I’ll shoot to kill if necessary. *(hangt op)*

Dedecker *(tot Harry, tien euro in haar hand)* Zo. Dank je wel. Ik denk dat dit wel zal volstaan?

Harry Ja. Dank je wel.

Dedecker legt het briefje achter de balie. Karel stoot Harry aan om hem meer te laten vragen.

Harry Mag ik vragen waar dat juist over ging?

Dedecker Nee.

Harry Ik ga er toch geen last mee krijgen? Ik werk mij uit de naad voor dit hotel en wil geen problemen. Dus...

Dedecker Dit is top-secret.

Karel Typisch Interpol. Die zeggen nooit iets.

Harry Maar ik hoorde iets over schieten. In dat geval, zijn mijn hotel en de aanwezige gasten niet meer veilig.

Dedecker Wij zullen er alles aan doen om het veilig te houden.

Harry Ik mag het hopen. En die diamanten?
Dedecker Welke diamanten? Wat weten jullie over diamanten?
Harry Wel...
Karel *(stoot Harry te hard aan)* Niks.
Harry Auwch. Zot!
Karel Of toch niet meer dan wat u daarnet aan de telefoon vertelde.
Dedecker Hebt u iemand van Interpol zitten afluisteren?
Harry Nee. Nee. Dat is toch evident, Sherlock.
Karel Dat zouden wij nooit bewust doen. U praatte alleen zo luid dat we er niet naast konden horen.
Dedecker Weten jullie zelf iets meer over die diamantroof?

Harry en Karel kijken naar elkaar en schudden dan beiden overtuigd nee.

Karel Ja. Maar niet meer dan wat ze er over verteld hebben op de radio. Jij wel?
Dedecker Bon. Normaal doe ik dit niet, maar goed. Maar misschien kunnen jullie mij nog helpen.

Harry en Karel knikken beiden enthousiast ja. Dedecker komt dichterbij.

Dedecker Het gaat om een diamantroof door een bende zware criminelen die internationaal geseind staat. Normaal doen ze in drugs, maar deze keer in diamanten. Die zijn enige dagen geleden geroofd uit het Antwerp World Diamond Center. We zijn die bende al een tijdje op het spoor omdat we een infiltrant hebben. Hij heeft een telefoongesprek afgeluisterd waarin gezegd werd dat er vandaag een transactie zou gebeuren van de diamanten in dit hotel. Dus alles en iedereen is verdacht.

Harry en Karel slikken.

Harry *(bang)* Dit hotel? En iedereen is verdacht?
Dedecker Ja. Iedereen die hier binnen stapt kan een potentieel bendelid zijn.
Karel Serieus?
Dedecker Dus goed uitkijken of je iets verdachts ziet...
Karel Ja. Nog niks gezien.
Harry Maar als we iets zien dan brengen we u zeker op de hoogte.

Karel Als we iemand kunnen helpen, graag.
Dedecker Er is trouwens een mooie beloning te verdienen voor de gouden tip.
Karel Of in dit geval de diamanten tip...

De heren lachen.

Dedecker (*lacht niet mee*) Mag ik uw naam weten, mijnheer?
Karel Ik ben maar een simpele gast. U mag mij gewoon Karel noemen.
Dedecker Ik weet ook graag uw achternaam, mijnheer...?
Karel (*snel*) Janssens.
Dedecker Janssens?
Karel Kijk maar in het register. Er staat vast wel een Janssens in.

Harry krabt in zijn haar en ziet de bui al hangen.

Harry Nee. Nee. Nee.
Dedecker Ik heet ook Janssens.
Harry Zei u daarnet aan de telefoon niet dat u Daisy Dedecker heet?
Dedecker Zei ik dat?
Karel Dat heb ik toch ook gehoord.
Dedecker Oké. Dat is misschien wel mijn echte naam. Janssens is al zo lang mijn schuilnaam dat ik het beschouw als mijn echte familienaam.
Karel Serieus? Dan zijn wij misschien familie.
Dedecker Zou kunnen.
Karel Hebt u familie in het Antwerpse? Aan de kanten van Brugge of Gent?
Dedecker Nee.
Karel U hebt geen familie. Spijtig voor u inspecteur.
Dedecker Nee. Ik bedoel, ik heb wel familie maar niet in Antwerpen, Brugge of Gent.
Karel Ik ook niet. Zouden we dan toch familie zijn? Van waar komt u juist?
Harry Zouden we de koffieklets niet beter voor later houden? We moeten hier nog wat boeven pakken, toch?
Dedecker Een beetje familiale herinneringen ophalen kan toch nooit kwaad? Niet?
Karel Bon, zoals jullie kunnen zien, ben ik totaal niet betrokken. En mocht dat zo zijn, inspecteur, een Janssens verraadt een Janssens toch niet, niet?

Dedecker Een Janssens verraadt geen Janssens, mijnheer Karel.
Harry *(terzijde)* Twee goede die het zeggen.
Dedecker Waarom draagt mijnheer Janssens trouwens uw vest, mijnheer Den Uyl?
Har.&Kar. Hij had het koud / Ik heb koffie gemorst.

Ze kijken naar elkaar. Dan omgekeerd:

Har.&Kar. Hij had koffie gemorst / Ik had het koud.
Harry Allebei eigenlijk.
Karel Ja. Ik had koffie gemorst aan de automaat. En in het begin was dat heet. Maar toen koelde dat razendsnel af en werd dat koud. Brrr. Zo koud. En toen heb ik mijn kleren uitgetrokken en was mijnheer Den Uyl zo vriendelijk om mij zijn vest te lenen. *(steekt twee gestrekte vingers in de lucht)* Echt waar.
Harry Echt waar.
Dedecker Echt waar, mijnheer Den Uyl?
Harry Jahaa.
Karel *(gespeeld)* Maar als u ze terug wil, dan geef ik ze met plezier terug, hoor.
Harry Hou maar aan, voorlopig.

Nancy komt uit de lift in badjas en met een handdoek rond haar haren gewikkeld. Ze ziet het gezellige onderonsje, maar haalt Karel er meteen uit.

Nancy Karel!
Karel *(stiller tegen Harry)* Tot zo ver de feestelijkheden.
Nancy Wat hebt gij nu aan?
Karel Een vest.
Nancy Dat ziet het kleinste kind. Maar dat is niet uw vest.
Karel Nee. Die is van mijnheer Den Uyl. Ik bedoel, van hem hier.
Nancy Kunt gij niet iets van uzelf aantrekken?
Karel Nee.
Dedecker En wie bent u dan wel?
Nancy Daar hebt u geen zaken mee. Ik vraag u toch ook niet wie u bent?
Dedecker Dat doet er niet toe. Zij kennen mij, dat volstaat.
Nancy En daar moet ik het dan mee doen? Redelijk onbeleefd...

Dedecker Dus als u nu terug wil vertrekken. Ik heb belangrijkere zaken aan mijn hoofd.

Nancy Ik ook. (*terzijde*) Trees. Is de piccolo al terug van het vliegveld met mijn koffer?

Karel (*gemaakt*) Uw koffer, allerliefste lieverd? Je bedoelt onze walsika, ik bedoel valies, schattebout?

Nancy Doe nu niet onnozel, hé. Mijn koffer. Met de kleren voor deze reis.

Karel Ah ja. Ge wilt weten of onze koffer er al is. (*Tot Harry*) Ze wil weten of onze koffer er al is.

Harry Ah zo. Goede vraag eigenlijk.

Harry en Karel schuiven langzaam en samen voor de koffer met diamanten (4). Deze mag uiteraard niet gevonden worden.

Nancy Wel?

Karel Wel wat?

Nancy Is ze hier al aangekomen of niet?

Harry Goede vraag. Complex antwoord.

Nancy Ja of nee?

Karel Nee. Die is er nog niet. Vandaar de vest.

Nancy Hoe lang gaat dat nog duren? Ik kan niet nog eens in bad gaan.

Harry De piccolo is er niet.

Dedecker Toch wel. Uw moeder zit in het bureau.

Karel Hoe onbeschoft. Zijn moeder is dood. Hip, hip, Hula! (*klein dansje*) Weet je nog.

Dedecker De piccolo.

Harry Ah die moeder. Nee, die leeft nog.

Dedecker Die is dan toch niet op het vliegveld?

Harry (*teleurgesteld*) Euh. Nee.

Nancy Met mijn koffer?

Dedecker Vermoedelijk.

Nancy Waar is mijn koffer, Karel?

Karel (*lacht verveeld*) Haha. (*zoekt hulp*) Harry?

Nancy Karel?

Dedecker Zou het diegene kunnen zijn die daar staat?

Karel Waar?
Dedecker Daar. Naast het kledingrek.

Harry en Karel staan voor de koffer (4) met diamanten. Ze kijken elkaar angstig aan.

Karel (slikt) Koffer?
Dedecker Komaan.

Dedecker gaat naar de koffer met verkleedkieren (2). Ze raapt ze op en de heren halen opgelucht adem. Karel rent er naartoe.

Karel Ah. Daar is ze. Nu herinner ik het me weer. Ik heb die inderdaad gekregen van de piccolo, uw moeder, de nog levende moeder, die nu in het kantoor zit, en dan ben ik ze op de een of andere manier kwijt geraakt. Maar ik was ze niet kwijt. Ik vond ze alleen niet terug omdat iemand ze verzet had. Dat zal Harry wel gedaan hebben.

Harry Ik?

Karel Ja. Met uw begrafenis. Dat is ook volkomen normaal dat je dan dingen doet die je anders niet doet. Je ziet niet meer helder, je denkt niet meer helder. Maar dat is niet erg.

Dedecker Dat had ik ook bij mijn grootvader. Het is goed zo. Laat het er maar allemaal eens goed uit.

Harry Maar ik...

Karel doet teken naar Harry dat hij moet wenen. Harry begint "spontaan" te wenen.

Harry (wenend) Ik mis haar zo. Hoe we samen bloemenslingers knutselden en verkochten aan de toeristen, ... Haar... pizza Hawaii...

Dedecker (geeft hem een zakdoekje) Laat het er maar eens allemaal uitstromen. Dat heelt.

Harry Het spijt me echt van die koffer. Het was sterker dan mezelf.

Karel Geen probleem. Ze is terecht. Je kan terug rustig verder rouwen, nu. Denk je dat het zal gaan nu?

Harry (geeft Karel een bedenkelijke blik) Ik denk het wel. Dank u.

Nancy Wat hebt gij hier eigenlijk heel de tijd zitten doen?

Karel Niks. Ik bedoel niks speciaals. En Harry troosten.

Nancy Hoe komt dat mijn koffer stuk is?

Karel Ja, Harry, wat voor een service is dat? Je moet uw verdriet nu ook weer niet gaan uitwerken op andermans eigendom.

Harry Dat zullen ze op het vliegveld gedaan hebben. Soms breken ze al eens koffers open bij een controle naar drugs of diamanten.

Dedecker Drugs of diamanten?

Harry *(snel)* Niet dat dat hier het geval zou zijn, hé. Haha.

Karel Anders hadden ze die koffer toch nooit vrijgegeven.

Harry Ja. Dan stond het hier vast vol... politie... of zo. *(begrijpt zijn fout)*.

Karel Niks aan de hand, dus. Ga maar weer snel naar boven. Ik kom zo.

Nancy Hier. Draagt gij mijn koffer maar. Of wat er nog van overschiet ten minste.

Karel Oké, schat. Ik kom direct.

Nancy Gij komt nu meteen mee.

Karel Juist, schat. Meteen.

Dedecker Ga maar. Ik regel het hier wel.

Karel slentert met de koffer (2) achter Nancy aan.

Dedecker Aangenaam kennis met u te maken, mevrouw Janssens.

Nancy draait zich furieus om.

Nancy Wie is mevrouw Janssens?

Karel Dat ben jij.

Nancy Nee. Ik ben mevrouw Peters, met één "E".

Dedecker Nee. U bent mevrouw Janssens, toch?

Nan.&Kar. Nee / Ja.

Nancy Wat sta je nu te liegen?

Karel Ik lieg niet. *(tegen Dedecker)* Ik zou niet durven.

Harry Ik moet zeggen dat ik ook niet meer helemaal kan volgen.

Karel Merci. Het zit zo. Janssens is jouw naam in ons rollenspel.

Nancy Rollenspel? Zit jij hier wat spelletjes te spelen?

Karel Ja. Euh, nee. Dat spel we aan het spelen zijn? Om onze relatie te redden?

Nancy Huh?

Karel Ik heb jou dan zozegzegd ingehuurd. Mevrouw Janssens. En dan gaan we samen naar een hotel om daar stomende seks te hebben.

Harry Mag ik er even op wijzen dat wij niet zo'n hotel zijn?

Nancy *(tegen Harry)* Zwijgen gij. *(kookt langzaam)* Dus jij... noemt mij... een hoer?

Nancy slaat Karel vol in het gezicht.

Karel Nee. Dat zou ik niet durven, schattebout. Nee. Meer een... escorte of zo.

Nancy slaat Karel een tweede maal vol in het gezicht, op de andere kaak.

Nancy Goed bezig kerel. Als dat de manier is waarop je jouw relatie denkt te redden?

Nancy stormt kwaad de trap op richting haar kamer. Karel blijft verbouwereerd achter, over beide kaken wrijvend.

Karel Maar schatteboutje...

Maar Nancy is al weg.

Karel Tja, als jullie mij willen excuseren, ik moet...

Dedecker Ga uw relatie maar redden.

Harry Go get her tiger!

Dedecker Ik zal Mijnheer Den Uyl wel verder troosten.

Harry Het gaat. Het is zo goed als over.

Harry drukt op de liftknop en wacht terneergeslagen om naar boven te gaan. De lift gaat open. Karel wil naar binnen gaan, met de koffer (2). Maar dan komt de boef, samen met de Arabier, weer binnen. Ze hebben allebei een koffer in de hand: geld (1) en echte kleren (3). De koffer met de echte kleren is nu ook opengebroken. Boef gooit deze open op de grond. Karel draait zich weer om terwijl de lift achter hem sluit.

Boef Ești un bastardo.

Karel *(nuchter)* Wat is het probleem, jongens?

Boef Mai întâi sunt trimis în pădure cu o waliska, acum sunt trimis în pădure cu o waliska cu haine normale. Și ele sunt urâte. Vinovatul va plăti.
[Eerst wordt ik het bos in gestuurd met een koffer vol verkleedkieren, nu wordt ik het bos ingestuurd met een koffer vol gewone kieren. Ze zijn bovendien even lelijk. De schuldige zal boeten.]

Dedecker Wat?

Harry (zoekt hulp) Karel...

Karel (kalm) Zo te zien zijn de heren niet helemaal tevreden over de klantenservice hier in het hotel.

Mahmut Wij komen claimen wat van ons is.

Karel Goed. Ik denk dat u daarvoor aan de balie moet zijn. Harry...

Karel draait zich om naar de lift en wil ontsnappen met zijn koffer (2). De liftdeuren openen en Karel stapt binnen.

Mahmut Stop!

Mahmut en Boef lopen naar de lift en trekken de zenuwachtig op de knopjes drukkende en luid protesterende Karel er weer uit. Ze heffen hem bij zijn armen op zodat hij niet met zijn voeten aan de grond kan.

Dedecker Stop!

Dedecker trekt een geweer (en schiet in de lucht; plaaster valt naar beneden). De drie heren bevriezen, waarbij Karel blijft hangen. Harry duikt weg achter Dedecker.

Dedecker Ik vertrouw die twee niet. Kan iemand mij uitleggen wat er aan de hand is?

Iedereen bevriest en kijkt naar elkaar. Karel weet zich als eerste los te trekken en gaat naar de inspecteur om uitleg te geven. Hij houdt de koffer (2) stevig tegen zich aan gedrukt.

Karel Het is eigenlijk heel simpel. Dit (wenkt Boef, die komt angstig dichterbij) is de piccolo. Hij staat in voor de koffers.

Dedecker En zijn moeder dan?

Karel Ook. Uiteraard is zijn moeder ook een piccolo. Maar deze piccolo doet meer. Hij begeleidt de gasten in het hotel. Naar hun kamer bv. of hij wijst hun plaatsen aan voor de hotel-show. En dit hier. (*wenkt Mahmut, die komt angstig dichterbij*) Dit is een... doodgewone gast. Het is te zeggen...

Dedecker Wat?

Karel Dit is een zeer geëerde doodgewone gast. Hij is hier al jaren vaste klant. Trouw, eerlijk, betaalt goed. Toch? You honored guest, yes? Yes...

Karel knikt overduidelijk "JA" naar Mahmut. Die neemt dat over.

Mahmut Yes.

Dedecker En waarom viel die piccolo u dan aan?

Karel Aanvallen? Dat was niet aanvallen. Hij is een zeer eervolle piccolo en hij wou de koffer zelf naar boven dragen.

Mahmut I, good guest.

Karel Yes. Ja. Het is al goed.

Mahmut I go to room now. To sleep off my jetlag.

Karel Very good, Mister... mijnheer.

Mahmut verdwijnt met de openstaande lift naar de slaapkamers. Hij draagt zelf de koffer met het geld (1).

Dedecker Waarom moet de piccolo die koffer niet dragen.

Karel Inderdaad. (*gespeelde uitbrander naar Boef, met veel slagen*) Waarom draag jij die koffer niet? Godverdomse luie piccolo. Mister Mijnheer is een zeer gerespecteerde doodgewone gast. Kan jij in dat kleine kinderbrein van jou ergens nog een stroompje elektriciteit door je zenuwen jagen of is alles al kapot gezopen van de wodka.

Boef (*herkent een woord*) Ha! Wodka. Mulțumesc! [*Dank u*]

Karel Mister mijnheer geeft grote fooien. En die loop jij allemaal mis, miezeringe muis.

Boef Ce? [*Wat?*]

Karel Jij. Waliska!

Boef Waliska?

Karel Ja. Jij dragen.

Boef Dragen. Ce? [Wat?]

Karel Ja laat ook al maar. Mister Mijnheer is al lang vertrokken met het grote geld. Bedankt om met je duizelingwekkende domheid dit hotel weeral een fantastisch fijne fooi te weerhouden. En ook de koffer van (*duidelijk sprekend en wijzend naar Dedecker*) inspecteur Dedecker van Interpol hebt u duidelijk niet gedragen. Luie lastpak.

Boef Interpol? (*angstig*) Polizei?

Karel Jahaa. Interpol polizei. Ge hebt mij wel goed verstaan.

Boef No Polizei. Please.

Karel Tja. Dat is te laat. Ze is er nu. En jij hebt haar koffer niet gedragen.

Dedecker Ik had geen...

Karel Dat doet er niet toe. Het is een rat die er altijd van onderuit wil muizen. Hij moet leren dat hier gewerkt moet worden. Anders geen eten voor boy.

Boef Oh no. Not boy.

Karel So, pas op you, hé.

Dedecker Waarom staat u eigenlijk andermans personeel af te beulen?

Karel Pardon?

Dedecker Waarom roept u de hele tijd tegen de piccolo alsof hij uw bezit is, terwijl hij eigenlijk toebehoort aan mijnheer Den Uyl hier.

Harry heeft zich tot hier de hele tijd stil gehouden achter Dedecker en moet nu kleur bekennen.

Harry Ja. Dat ben ik ook niet gewoon dat gasten mijn rol overnemen. Bedankt, mijnheer Peters.

Karel Janssens.

Harry Janssens, juist ja. Ik kan het vanaf nu wel alleen aan.

Dedecker Ja?

Harry Natuurlijk. Gij, hier komen. (*Boef gebaart "ik?"*) Ja gij. (*Boef komt naar Harry. Die trekt hem aan zijn oor*) Hoe haalt ge het in uw hoofd om zo te lanterfantent?

Boef Fantent?

Harry Niet meer doen, hé. Of ik stuur uw moeder en uw broers terug naar hun

geplunderde dorpje. Dat ze daar maar hotelletje spelen voor hun overleden dorpsgenoten.

Karel En nu hup aan het werk.

Harry En nu hup aan het werk.

Dedecker Wacht. Ik wil eerst nog wat vragen stellen.

Harry Daar hebben we geen tijd meer voor. Druk-druk-druk...

Dedecker Ik denk dat hij voor Interpol toch wel wat tijd vrij zal kunnen maken, niet?

Harry kijkt Karel vragend aan. Die vindt geen oplossing meer en stemt toe.

Harry Oké. Piccolo, luister naar mevrouw.

Boef Ce? [Wat?]

Harry *(met gebaren, nogmaals aan zijn oor trekkend)* Gij. Luisteren. Oké?

Boef *(imiteert)* Oké?

Dedecker *(traag en duidelijk)* Van welk land kom je?

Boef bekijkt haar niet begrijpend aan.

Harry Uit Roemenië.

Dedecker En hoe lang werkt u hier al?

Boef ziet haar lippen bewegen, maar begrijpt niet welke woorden er uit komt.

Karel Nog maar net.

Dedecker En hoe kan u dat nu weten?

Karel Ik heb het hem zelf horen zeggen.

Dedecker Kan u Roemeens dan?

Karel *(Bwa..)* Een paar woorden. Eén eigenlijk: Bere. Dat is bier. Dat is genoeg om mijn plan te trekken op reis.

Dedecker Hoe bent u hier terecht gekomen?

Karel Met een bo...

Dedecker En ik zou graag hebben dat u even uw mond houdt, mijnheer Janssens.

Karel Oké, oké.

Dedecker Ik vraag het aan de piccolo.

*Boef kraamt verschillende Roemeense woorden uit. Dedecker verstaat er niets van.
Harry vertaalt.*

- Boef Nu înțeleg o iotă din ceea ce această femeie are de spus. [Ik begrijp geen jota van wat die vrouw aan het zeggen is]
- Harry *(tegelijktijd)* Met de boot. Woelige oversteek. Drie doden in het water gevallen.
- Dedecker En welke zee ben je dan juist overgestoken?
- Boef Ce? [Wat?] Aș vrea ca ea să tacă cu întrebările ei stupide [ik zou graag hebben dat ze haar kop houdt met haar stomme vragen]
- Harry Geen zee. Hij is het meer van Regennat overgestoken. Tussen Volwolk en Natzee. Stommerik.
- Karel Mag ik u wel vragen, inspecteur, om het aantal vragen te beperken? Het is hier geen ondervraging en zijn piccolo heeft nog werk.
- Dedecker Ik dacht dat uw moeder de koffers deed.
- Harry Deed. Maar mijn moeder is dood. Hiphip Hula!
- Dedecker Uw schoonmoeder is dood. Uw andere moeder zeult toch met de koffers?
- Harry Ah ja. Maar zij is enkel piccolo als deze piccolo er niet is. En nu dat deze piccolo er is, moet zij geen piccolo meer zijn.
- Karel Deeltijds als het ware.
- Dedecker Ik begrijp het.
- Harry *(terzijde)* Dan begrijpt u meer dan ik.
- Dedecker Bon. *(gaat op de liftknop duwen)* Dan ga ik eens kijken of ik die Arabische gast van u kan ondervragen.
- Karel Zou ik niet doen.
- Dedecker Dit is Interpol-materie! Geef mij één goede reden.
- Karel Euh...
- Harry Doe maar. U mag hem ondervragen, maar mister Mijnheer is een zeer geëerde gast! Gelieve hem niet te schofferen. Trouwens veel zal u er ook niet uithalen. Het is een gewone toerist.
- Dedecker En toch vertrouw ik het zaakje niet. En jullie drie blijven hier in de lobby op mij wachten tot ik terug ben.

Dedecker gaat Mahmut achterna via de lift. De heren lachen beleefd tot de liftdeuren

achter haar gesloten zijn. Zodra de inspecteur weg is, valt de boef Karel weer lastig. Hij grijpt hem bij de kraag. Karel deinst achteruit. Er ontstaat een gevecht waarbij ook de verkleedkleden betrokken worden. Tijdens dit gevecht wordt de koffer met echte kleden (3) en verkleedkleden (2) afgeschermd door het kledingrek en komt de koffer met diamanten (4) bloot te staan.

Boef trekt ook een wapen. Harry en Karel steken hun handen in de lucht. Boef gaat achteruit tot tegen de balie. Op dat moment komt moeder uit de privé-kamer, sigaar in de mond. Ze ziet de situatie en geeft met haar motorhelm een stevige stoot op het hoofd van Boef. Boef laat het geweer vallen op de balie. Hij wankelt en valt voorover. Harry en Karel kunnen hem nog maar net tegenhouden. Ze leggen hem met zijn buik op de balie.

Karel Wat doen we er mee?

Harry Wegstoppen.

Karel Waar?

Harry In de privé-kamer. Dan kan moeder hem bewaken. Moeder, ga jij binnen plaats maken, dan trekken we hem binnen.

Moeder verdwijnt weer in de privé-kamer en laat de deur open.

Karel Pak jij hem langs voor, dan pak ik hem langs achter.

Harry Bedoel je...

Karel Pak jij hem onder zijn armen, dan trek ik zijn voeten omhoog.

Harry staat naast Boef en trekt diens oksels omhoog. Karel pakt zijn enkels en trekt die omhoog. Zo komt Boef horizontaal te liggen met zijn hoofd op de balie. Ze trekken en sleuren, maar krijgen er geen beweging in. Dedecker komt terug binnen uit de lift.

Dedecker Wat heeft dit te betekenen?

Harry laat los en gaat naar de inspecteur. Boef slaat met zijn hoofd tegen de balie. Daarna glijdt de boef langzaam langs de balie naar beneden tot Harry hem nog maar net kan opvangen.

Harry Dat is toch logisch. We doen Heimlich.

Dedecker Oei. Heimlich.

Harry Ja, hij heeft zich zonet verslikt. We weten niet in wat, maar hij krijgt geen adem meer.

Harry gaat nu achter Boef staan en doet een echt heimlich-manoeuvre. Dedecker kijkt bang en vies toe. Boef reageert op elke persing met een oergeluid, maar hangt er voor de rest als een zak aardappelen bij. Karel zoekt in de mond van de boef naar denkbeeldige etensresten. Harry gaat ondertussen onverminderd voort met commentaar geven.

Harry Zo gaat dat bij die Roemenen. Zuipen, zuipen, dat kunnen ze goed. Hun mond is nog niet leeg, of hun volgende fles wodka wordt al open gedaan. Maar eten dat durft al eens mis lopen. Door de hoeveelheid alcohol durft hun slokdarm het al eens begeven.

Dedecker Dat is natuurlijk niet prettig.

Harry Voor ons wordt het straks nog een stuk minder prettig.

Dedecker Hoe zo?

Harry Meestal begeeft een uur later ook zijn achteruitgang het.

Karel Hebbes!

Harry *(Snel)* Is het gelukt.

Karel Kijk eens wat er vast zat.

Karel wil op de tast en uit het zicht van Dedecker iets van de balie nemen, maar vindt niets beter dan een perforator om uit de mond van Boef te laten komen.

Dedecker Was hij dat aan het opeten?

Harry Tja. Alcoholverslaafden hebben altijd chronisch ijzertekort. *(alsof er niets aan de hand is)* Koffie?

Dedecker Huh?

Harry Of u koffie wil.

Dedecker Is hij oké?

Harry Ja hoor. Routineklus. Hij komt zo weer bij.

Harry wandelt naar de automaat.

Harry Wij hebben een uiterst mooie koffieautomaat.

Dedecker wandelt naar Harry toe. Karel gebruikt dit moment om Boef over de balie te dumpen. De doffe plof van zijn val doet Dedecker omdraaien.

Dedecker Wat was dat?

Karel Wat was wat?

Dedecker Dat. Die plof.

Karel Geen plof gehoord. Dat zal buiten wel iets geweest zijn.

Dedecker En waar is de piccolo?

Harry Mijn moeder zit in de privé-kamer. Zal ik ze roepen? Moeder! Moeder!

Moeder komt uit de privé-kamer geschuifeld.

Dedecker Ik bedoeld die buitenlander. Die Roemeen.

Harry Ah die piccolo...Het is oké, moeder. We vroegen ons af of je nog leefde.
Ze leeft nog.

Karel Hoera!

Moeder rolt met haar ogen en gaat weer de privé-kamer binnen.

Harry Koffie?

Dedecker De piccolo?

Karel Die is al op weg naar de volgende opdracht.

Harry Het is hier ook zo druk-druk-druk.

Dedecker Ik zou hem toch willen spreken. Als u hem terug naar hier zou kunnen halen.

Karel Wat doet u trouwens hier beneden, mevrouw de inspecteur?

Harry Moet u niet achter de boeven aan?

Dedecker Ik vind die Arabier nergens.

Karel Hier beneden is hij ook niet. Misschien naar een andere verdieping geslopen? Dat zou jij ook kunnen doen.

Dedecker Nee. Ik ga niet als een zot alle verdiepen aflopen op zoek naar een voortvluchtige Arabische gast. Ik wacht hier in de lobby wel. Vroeg of laat moet hij hier passeren.

Dedecker zet zich in een zeteltje. Harry en Karel kijken elkaar aan. Dat is niet waar zij

op hoopten, maar ze moeten voort.

Harry Koffie?

Dedecker Graag.

Harry Het is echter Arabica koffie. Altijd vers gemalen.

Harry gaat de automaat bedienen en Karel staat achter Dedecker zijn draai te zoeken.

Harry Het is zoete koffie met een zeer fruitig aroma. Een rijpe body.

Dedecker Uit welk land zei u komt die koffie?

Op dat moment komt Boef versuft boven de balie uit. Harry ziet dit. Karel staat er met zijn rug naartoe.

Harry Euh... BALI.

Dedecker Arabica koffie uit Bali?

Harry Ja... BALI!

Harry signaleert naar Karel door zijn hoofd en handen te gebruiken en de tekst nadrukkelijk mee te geven, ook met de nodige gebaren. Karel is niet meteen mee.

Harry BALI. In BALI is de koffie-industrie nog maar net zijn KOP BOVEN aan het steken. Dat zullen we in het oog moeten houden.

Dedecker Waarom?

Harry Als je dat niet CONTROLEERT, loopt het uit de hand en STIJGT heel die BALI-koffie boven de Arabische koffie uit.

Dedecker Een beetje concurrentie kan toch geen kwaad.

Harry We moeten dat probleem de KOP INDRUKKEN. Voor je het weet gaat BALI lopen met de ROEM. EEN keer mogen ze proberen van mij.

Karel kijkt achterom en heeft het nu door. Hij rent naar de balie en slaat Boef neer met de perforator. Als Dedecker omkijkt hangt Karel gewoon aan de balie. Harry heeft ondertussen op de correcte manier een koffie gezet en doet alsof er niets aan de hand is. Hij geeft de koffie aan Dedecker.

Harry Wenst u nog een koekje bij de koffie?

Dedecker Nee dank je. Ik moet op mijn lijn letten.

Boef komt weeral piepen. Karel gaat achter de balie om Boef in bedwang te houden. Er ontstaat een worsteling waarbij hun hoofden soms boven de balie komen piepen. Harry gaat voort alsof er niets aan de hand is.

Harry Tegen wie zeg je het. Vroeger, toen ik nog jong was, kon ik alles eten wat ik wou. Maar nu, gho, het is maar dat ge het weet, maar het minste koekje dat ik eet plakt direct aan mijn r... enfin. Ik geraak er echt slecht vanaf.

Karel slaat Boef nogmaals neer met de vaas met bloemen. Daarna sleurt Karel en bewusteloze Boef naar het kledingrek. Hij zal hem daarna omkleden tot een echte piccolo.

Harry Gij ziet er mij toch iemand uit die zijn kilootjes heel goed onder controle weet te houden. Zo'n schoon figuurtje...

Dedecker Bedankt?

Harry Krantje?

Dedecker Nee.

Harry Liever een tijdschriftje?

Dedecker Nee. Dat hoeft niet.

Harry U kan hier toch moeilijk de hele tijd zitten wachten zonder iets om handen te hebben. Voor hetzelfde geld zie je die Arabier pas morgenochtend weer verschijnen.

Dedecker Ik zal het wel volhouden.

Gestommel achter het kledingrek. Dedecker draait zich om. Harry kijkt angstig mee. Hij grist enkele tijdschriften van de tafel en zwaait ermee voor de ogen van Dedecker om haar het zicht te ontnemen.

Harry Echt niet iets waar je jezelf in kan verdiepen?

Dedecker duwt de boekjes opzij zodat ze terug vrij kan zien.

Dedecker Wat gebeurt er daar?

Karel komt achter het kledingrek vandaan met de versufte Boef. Deze is verkleed als een echte piccolo.

Karel Ik heb hem gevonden. Hij lag hierachter zijn roes uit te slapen.

Harry gaat meteen naar Karel om Boef, die bewusteloos is, mee te ondersteunen. Ze hanteren hem als levende marionet. Ze stampen tegen zijn voeten om die vooruit te krijgen en leggen zijn armen om hun nek om hem mee te trekken.

Dedecker Dat is goed. Dan kan ik hem een paar vragen stellen.

Karel Ik vrees dat dat technisch onmogelijk is.

Dedecker *(onverstoord)* Weet u iets van die diamantroof?

Karel *(buiksprekend)* Ce? *(Wat?)*

Harry Ik denk niet dat hij in staat is om vragen te beantwoorden. Stomdronken.

Karel Ladderzat. Of zoals ze in het Roemeens zeggen: pottèntöe.

Harry Ik denk dat hij best eerst zijn roes kan uitslapen.

Karel Misschien mag hij in uw bureau?

Harry *(overbeleefd)* Uiteraard. Mijn bureau is zijn bureau.

Dedecker En mijn vragen dan?

Harry Mevrouw. U ziet toch ook dat er niets mee aan te vangen is. U zit hier toch nog even. Hij is zo weer nuchter, geloof me.

Dedecker Oké. Misschien kan een koffie hem weer op de been brengen.

Dedecker wil haar beker geven, maar Karel en Harry hebben zich al omgekeerd met Boef tussen hen in. Ze duwen hem in de privé-kamer en gooien zijn wapen er achterna. Moeder neemt hem aan en sleurt hem binnen. De deur sluit en een stevige bonk weerklinkt. Karel en Harry lachen verveeld naar Dedecker.

Dedecker Hoe zit dat nu juist? Hoe lang ken jij die man al?

Karel Half uurtje?

Dedecker Jij niet. Hij.

Karel *(naar Harry)* Ik niet. Jij.

Harry Ik?

Dedecker Hoeveel mensen zijn hier nog in de kamer? Hoe lang is hij al in België?

Harry Hoe lang ik hem ken... langer dan ik hem in dienst heb. Gho... Dat moet toch al even zijn. Ik denk een week?

Harry krijgt een stomp van Karel.

Dedecker Een week maar?

Harry Een week en vier jaar?

Dedecker Dat is ook niet erg lang.

Harry Zo lang werkt hij hier al. Kennen doe ik hem al véél langer.

Karel Véél langer.

Harry Ja, gemakkelijk acht jaar of zo. Tien?

Dedecker Ik vertrouw het zaakje niet. Een vaste klant die de andere klanten lastig valt en dan spoorloos verdwijnt. En een piccolo die geen koffers kan dragen omdat hij ladderzat is.

Harry Het ligt volledig buiten mijn handen inspecteur. Wij zijn een open hotel. Iedereen mag hier komen en gaan. En wat de koffers betreft. Daarvoor moet u bij de piccolo's zijn. U had geen koffer bij, dus kan u over die service moeilijk oordelen.

De liftdeuren gaan open. Dedecker kijkt scherp toe of het de Arabier niet is en wil haar dienstwapen al nemen. Het is Nancy, dus haalt ze haar hand weer van haar wapen. Nancy komt weer naar beneden.

Nancy Karel! Waar blijft mijn koffer?

Karel Ik kom er aan schatje. Ik werd opgehouden door deze inspecteur van Interpol.

Nancy Is dat ook een van uw perverse rollenspelletjes? Wilt ge dat uw volgende escorte u in de boeien slaat voor ze op haar knieën gaat zitten?

Dedecker Mevrouw. Een beetje meer respect voor een politie-inspecteur alstublieft.

Nancy Goed. Heel goed. Ge houdt uw rol goed vast. Dat zal die lekkere van mij vast wel appreciëren. Pakt hem maar eens goed aan. Slaagt hem in de boeien en gooit hem in de gevangenis. Beter nog. Steek uw matrak maar eens heel diep in zijn gevangenisportefeuille. Met zo'n vent valt niks aan te vangen. Wat voor een hotel is dat hier eigenlijk? De lobby loopt hier vol loopt met prostituees en de hoteluitbater laat dat zomaar toe.

Dedecker *(laat haar badge zien)* Dedecker, Interpol. Mevrouw mag ik vragen wie u bent en wat u hier komt doen?

Nancy Sorry, ik dacht... Ik ben Nancy Peters. Ik ben de vrouw van mijn man. Van mijnheer Peters. Die man daar.

Dedecker Ik dacht Janssens.

Nancy Nee. Peters. Ik zweer het. Vraag aan mijn man.

Dedecker Harry of Karel?

Nancy Karel. Karel Peters.

Dedecker En kan u dat bewijzen? Hebt u een paspoort bij?

Nancy *(bekijkt zichzelf in kamerjas)* Nee. Natuurlijk niet. Ik heb niet al te veel zakken om iets in te steken. Maar Karel wil dat vast bevestigen.

Dedecker *(keert zich om)* Wil Karel dat bevestigen?

Karel En wie zei u dat u was?

Nancy Karel!

Karel Het is al goed, schat. Ik maakte maar een grapje.

Nancy Gij met uw stomme grapjes ook altijd. Ik wacht al een uur op mijn koffer. En jij staat hier wat grapjes te maken. Daar kan ik dus hoegenaamd niet mee lachen.

Karel *(Tot Harry, terzijde)* Dat weet ik...

Dedecker Moet ik de piccolo roepen om uw koffer te komen brengen.

Harry Geen piccolo.

Nancy De piccolo? Laat maar. Dan moeten we weer een uur wachten tot ze haar sigaar opgezogen heeft zeker? Ik heb Karel om daarvoor te zorgen. Wel?

Karel Wel wat?

Nancy Mijn koffer.

Karel Was die er al?

Dedecker Natuurlijk. Wacht.

*Dedecker gaat naar het kledingrek en overhandigt de zichtbare koffer (4) aan Nancy.
Harry en Karel beseffen dat dit de foute koffer is.*

Har.&Kar. Nee!

Ded.&Nan. Wat?

Karel *(sleurt de koffer uit de handen van Nancy)* Is dat mijn koffer? Harry? *(Hij zet de koffer op de grond en trapt ze richting Harry)*

Harry (raapt de koffer op) Laat mij eens kijken. Ik twijfel toch. Gij Karel? (Hij zet de koffer op de grond en trapt ze richting Karel)

Dedecker Niet onnozel doen. Kom. (neemt de koffer weer af van Karel en geeft ze aan Nancy)

Karel Wacht.

Harry Ik zal die wel naar boven brengen.

Karel Moet ik ze dragen, schatje? (wil de koffer weer afnemen)

Nancy (trekt de koffer terug) Laat maar. Ik heb ze nu toch.

Harry Laat onze piccolo dat dan doen. Ze ziet er zo zwaar uit.

Dedecker En daarnet moest er geen piccolo aan te pas komen.

Harry Maar hij zou in zijn gat gebeten zijn als hij wist dat er een koffer naar boven was gedragen zonder dat hij dat mocht doen.

Nancy Dat zal wel meevallen, zeker?

Harry Dat is een fundamentele kwestie. Zonder koffers wordt zijn job overbodig en moet ik hem ontslaan. Geen job is geen inkomen. En zonder inkomen kan zijn gezin van zes kinderen niet meer onderhouden en komen die binnen de kortste keren in de criminaliteit terecht. En dan zou zijn moeder, die nog leeft, sterven van verdriet. En dat zouden we toch niet willen zeker?

Dedecker Nee, zeker niet.

Harry Dat dacht ik al. (Hij neemt de koffer uit de handen van Nancy)

Nancy Toch. Ik draag ze zelf. Ik heb er lang genoeg op gewacht.

Nancy neemt de koffer (4) weer over van Harry aan en gaat er mee naar de lift. Karel snelt achter haar aan.

Karel Zal ik ze dragen, lieverd?

Nancy Laat maar. Ge hebt de hele tijd al niets gedaan. Nu hoeft het ook niet meer. Ik zie u wel verschijnen als ge ooit nog eens goesting hebt.

Nancy stapt in de lift en de liftdeuren sluiten voor de neus van Karel.

Karel Godverdomme.

Dedecker Wat?

Karel Ik euh... ben vergeten in te stappen. Ik wou alvast mee naar boven, maar

ben vergeten in te stappen. Stom hé?

Dedecker Neem dan de volgende maar.

Karel We zien wel. Ik lust eerst nog wel een kopje koffie.

Harry U ook een kopje, inspecteur? Het is van het huis.

Dedecker Graag.

Harry rent naar het apparaat en doet heel de uitleg nog eens over. Dedecker gaat mee om in de zeteltjes te zitten. Karel gaat achter het zeteltje staan.

Harry Dit is de Ristretto Classica. Het is een oude machine maar toen het hotel werd opgestart was dit state-of-the-art. Om een bekertje te nemen druk je gelijktijdig op dit knopje, waar fondina bij staat, en haal je de hendel, waar coppa bij staat, naar beneden. Daarna een stevige slag op de zijkant.

Op dat moment komt Mahmut naar beneden. Hij heeft de koffer met geld (1) nog steeds in de hand. Hij ziet Karel, Harry en de inspecteur, maar zij hem niet. Hij sluipt naar de draaideur. Als hij voorbij de helft is, wordt hij opgemerkt door het groepje. Ze stoten elkaar aan en Dedecker neemt als eerste initiatief. Ze gaat achter de sluipende Mahmut staat en richt haar wapen op hem. Karel en Harry volgen vanuit de zeteltjes.

Dedecker Halt! (*Mahmut bevriest*) Waar denken we naartoe te gaan?

Mahmut (*draait zich langzaam maar zelfzeker om*) Geen idee waar oer naartoe gaat, maar ik ga naar huis.

Dedecker Ik dacht het niet. Wat zit er in die koffer?

Mahmut Welke koffer?

Dedecker Hoeveel koffers hebt u vast?

Mahmut Ik één. Hoeveel koffers hebt OE vast?

Dedecker Geen. Doet dat er toe?

Mahmut Wie bent oer?

Dedecker Mag ik hier de vragen stellen?

Mahmut Oké. Oké.

Dedecker Wie bent u?

Mahmut Waarom wil oer dat weten?

Dedecker Waarom spreekt u plots geen Engels meer?

Mahmut Ah, Yes. I forgot. Zes jaar avondschool?

Dedecker U gedraagt zich verdacht, weet u?
Mahmut Hoe moet ik dat nu weten?
Dedecker Mag ik uw papieren eens zien? En waag het niet om nog één vraag te stellen!

Mahmut opent zijn mond om nog iets vragen, maar houdt zich in als hij ziet dat Dedecker hem snel de mond snoert. Ze kan er niet niet mee lachen.

Mahmut Ik vrees dat ik mijn papieren niet op zak heb.
Dedecker En daarnet zei u dat u naar huis ging.
Mahmut Tja... ik... Zal ik ze anders boven even gaan halen? Ik ben zo terug.
Dedecker Niet met mij. Maak die koffer open.
Mahmut Bent u zeker dat ik dat moet doen?
Dedecker *(kan niet lachen met de zoveelste vraag)* Open maken!

Mahmut staat onder schot. Hij heeft geen keuze en maakt aarzelend de koffer open. Iedereen schrikt van de hoeveelheid geld die er in zit.

Dedecker Geld. Zwart en gestolen volgens mij. Volgens mij bent u de opdrachtgever van de diamantroof.
Mahmut Ik weet van geen diamantroof.
Karel *(komt nu dichterbij)* Hier is zijn tweede thuis.
Harry *(komt ook dichterbij)* Ja. Mister Mijnheer is een vaste klant. Als hij zegt naar huis, bedoelt hij naar hier.
Dedecker Maar hij gaat wel naar buiten?
Harry Hij kan toch moeilijk de hele tijd op zijn hotelkamer verblijven. Onze parking is als zijn tuin. En af en toe een stapje in de wereld zetten kan geen kwaad, toch?
Karel Er even tussenuit. De bloemetjes buiten zetten.
Harry Ge moet begrijpen inspecteur, de arme man is getrouwd.
Karel Met wel honderd vrouwen.
Harry Euh... Ja. En dus wil hij er af en toe even tussenuit.
Karel Naar de hoeren.
Harry *(stompt Karel)* Nee! Dat niet.
Karel Niet naar de hoeren. Op adem komen.

Harry Juist. Rust. Stilte.
Karel Geen vragen moeten beantwoorden van andere vrouwen.
Dedecker Hoe komt u dan aan zo veel geld?
Mahmut Dat is voor...
Karel Voor souvenirs, voor al die vrouwen.

Dedecker steekt haar pistool weg. Ze is overtuigd.

Mahmut Als oe het niet erg vindt, was ik graag... (naar buiten gegaan).
Dedecker Ja. Oké. Uiteraard. Geen probleem.
Karel Honderd souvenirpjes kopen.
Dedecker Ja, sorry. Wie ben ik om u tegen te houden.
Mahmut Inderdaad. Wie bent oe?

Mahmut keert zich om, koffer (1) in de hand en gaat naar de draaideur. Karel en Harry zijn even tot rust gekomen. Als Mahmut er bijna is, komt Boef uit de privé-kamer, nog steeds in de outfit van piccolo en nog heel wazig in zijn hoofd en handelingen. Moeder komt achter hem aangelopen, maar is te laat om hem tegen te houden. Boef ziet Mahmut en waggelt naar hem toe. De anderen volgen hem met hun ogen. Boef klampt zich vast aan Mahmut.

Boef Trebuie să mă ajuți. Cei doi sunt nebuni. [Je moet me helpen. Die twee zijn gek.]
Dedecker U kent elkaar?
Mahmut Hem?
Karel De piccolo.
Mahmut Vaag. Van in het hotel. Hij draagt altijd mijn koffers.
Boef Complet înapoi! [compleet achterlijk]
Dedecker Gij. Piccolo. Kom eens hier.

Boef snapt het niet, en aarzelt. Dedecker laat haar badge zien. Mahmut geeft aan dat hij naar de inspecteur moet gaan. Hij gaat aarzelend.

Dedecker Kent u deze man?
Boef Ce? [Wat?]

Dedecker (wijzend op Mamhut) Do you know this man?

Mahmut schudt onzichtbaar voor Dedecker: NEE! Boef ziet dit, en schudt mee nee, maar als hij de strenge blik van Dedecker ziet, gaat het nee-schudden over in janknikken.

Boef (aarzelend en wantrouwig) Yes.

Dedecker Who is he?

Boef El este arabul. Cu banii pentru diamante. [Hij is de Arabier. Met het geld voor de diamanten.]

Dedecker Arabier? Diamanten?

Dedecker trekt opnieuw haar wapen en houdt Mahmut onder schot.

Karel Ah ja. Onze goede vriend hier moet diamanten cadeautjes gaan kopen voor zijn harem.

Dedecker (tegen Karel) Wilt u zich even afzijdig houden in deze ondervraging alstublieft? (tegen Boef) He was going to give money to you?

Boef Ce? [Wat?]

Dedecker Money? Euh... (doet met vingers teken: geld)

Boef Nu. Nu eu. Eu sunt doar un intermediar. Trebuie să trec acești bani șefului meu. [Nee. Niet aan mij. Ik ben maar een tussenpersoon. Ik moet dat geld aan mijn baas doorgeven.]

Dedecker Ja sorry vent, dat versta ik niet.

Karel Volgens mij is hij nog zo zat als een kanon.

Dedecker Dat zou je nochtans niet zeggen.

Harry Hij kan het inderdaad heel goed verbergen.

Dedecker Kom. Geef die man een koffie. Dan kan hij ontnuchteren.

Harry Maar het is een fantast. Een onbetrouwbare bron. Hij liegt waar ge bij staat.

Dedecker Kan best zijn, maar hij is de meest duidelijke aanwijzing naar de diefstal van de diamanten.

Karel Duidelijk is misschien niet het beste woord.

Dedecker Niet moeien. Kom, koffie.

Harry Dit is de Ristretto Classica. Het is een oude machine maar toen het hotel

werd opgestart was dit state-of-the-art.

Dedecker Bla, bla. Koffie!

Harry gaat in alle stilte verder met het zetten van de koffie. Dedecker houdt Mahmut onder schot. Hierdoor ziet Karel de kans om Boef met een knots die aan het kledingrek hing, buiten westen te slaan. De knots gooit hij zonder omzien achter het kledingrek. Boef wankelt en valt voor de balie op de grond. Dedecker draait zich om naar hen.

Dedecker Wat is er gebeurd?

Karel Ik weet het niet. Ik ben hem hier keigoed aan het ondersteunen, en plots laat hij alles los.

Dedecker En die bonk?

Karel Dat was omdat hij viel.

Dedecker Nee. Dat was de tweede bonk. De eerste klonk er net voor. Die was doffer.

Karel Zijn twee knieën en dan zijn hoofd?

Harry is bijna klaar met de koffie.

Harry De koffie is er bijna. Ah, het is niet meer nodig, zo te zien.

Dedecker Nee. De koffie is niet meer nodig, nee. Ik denk dat ik de ondervraging zal moeten staken.

Karel *(ironisch)* Spijtig.

Dedecker Waarom?

Karel Omdat ik graag had geweten wie het gedaan had. Ik was vroeger enorme fan van cluedo: Mrs. Peacock met de Engelse sleutel in de Serre.

Harry Wenst u nu nog koffie?

Dedecker gaat kwaad naar Harry en de koffieautomaat.

Dedecker Nee. Ik wens geen koffie. Ik wens mijn onderzoek te kunnen verder zetten op een normale manier. Ik hoef geen godverdomse koffie.

Harry had het bekertje al onder het tuitje vandaan en staat er nu mee in zijn hand.

Dedecker geeft kwaad een slag op de machine. Dat was het laatste wat de machine nodig had om Dedecker helemaal onder de koffie te beginnen spuiten. Karel kan een

lach niet onderdrukken.

Dedecker Godverdomme!

Harry Ik zeg nog, dat de machine heel delicaat is.

De Arabier denkt zijn kans schoon te zien om te vluchten. Hij draait zich stil om en gaat op zijn tenen naar de draaideur, de koffer (1) nog in zijn hand. Dedecker ziet dit en haalt haar wapen boven. Ze richt het op iedereen. Ze gooien allemaal de handen in de lucht en stappen weg van het wapen.

Dedecker Staan blijven. En zwijgen. Allemaal. Zie nu. Ik zit helemaal onder.

Karel Wacht.

Hij gaat naar het kledingrek en haalt er twee handdoeken af. Hij snelt naar Dedecker, geeft een handdoek aan Harry en samen beginnen ze haar af te drogen. Als ze haar delicate zones bereiken, heeft ze er genoeg van.

Dedecker Oké. Oké. Zo kan hij wel weer.

Harry Misschien moet u eens gaan kijken naar het kledingrek. Daar vindt u vast wel iets droog. Kies maar wat u wil.

Karel Het zijn solden. Laat u gaan. *(gaat tussen de verkleedkieren neuzen)* Wij hebben een nonnenkostuum, een konijnenpak of een galakleed met pailletten.

Dedecker Iedereen staan blijven.

Dedecker verdwijnt achter het kledingrek maar houdt iedereen in het oog en onder schot. De handen blijven in de lucht. Nancy komt terug met de koffer (4). De mannen zijn direct alert. Nancy valt direct Karel aan en duwt de koffer in zijn armen.

Karel Gij moest boven blijven met uw koffer.

Nancy Wat hebt gij met die koffer gedaan?

Karel Wat gedaan lieverd?

Nancy Ik krijg die niet open.

Karel *(groter gespeeld voor Mahmut)* Krijg jij onze familiekoffer met onze reiskleding niet open?

Nancy Gij zijt doof, zeker? Ze zit op slot.

Karel Oei. Dat zou niet mogen, dat de familiekoffer die wij van thuis meenamen nu op slot zou zijn geschoten.

Mahmut *(tussen de tanden)* Dat is mijn koffer.

Karel *(benadrukkend)* Neen. Dat is onze koffer. Van mij en mijn vrouw. Die heeft mijn lief vrouwtje voor mij en haarzelf met haar poezelige handjes gevuld zodat wij kleedjes hadden in ons liefdesnestje. En sokken en onderbroeken voor mij natuurlijk, geen kleedjes.

Nancy Nu ook niet overdrijven, hé.

Karel Dat is toch waar schatje?

Dedecker komt achter het kledingrek vandaan. Ze heeft de glitterjurk aan.

Dedecker Wat is er allemaal aan de hand?

Karel Niks.

Nancy Ik krijg mijn koffer niet open. Dat is alles.

Dedecker En wat sta jij nog zo te piepen?

Mahmut *(laat zijn handen zakken)* Wat?

Dedecker Waarom doe jij zo moeilijk?

Mahmut Dat is mijn koffer.

Karel Dat is niet waar. Dat is uw koffer. En deze is van mij. En van haar. Van ons.

Dedecker Van wie is ze nu eigenlijk?

Mah.&Kar.&Nan. *(allemaal zeer overtuigd)* Van mij.

Harry En misschien zelfs voor de helft van mij.

Dedecker Bon. Ik zie maar één mogelijkheid om de rechtmatige eigenaar te vinden. Die koffer moet open. Wie heeft het sleuteltje?

Nancy Ik in ieder geval niet. Anders zou ik niet naar beneden zijn gekomen.

Dedecker Gij?

Karel Nee.

Dedecker Dat betekent dat ze van u is?

Mahmut Ik hoor het u graag zeggen. Kom, geef de koffer maar hier.

Mahmut wil het handvat van Karel overnemen. Karel trekt tegen. Geen van beiden wil nog lossen.

Karel Toont gij mij uw sleuteltje dan eens eerst.
Mahmut Udkhul almiftah aldhy la tushriq fih alshams [steek u sleutel waar de zon niet schijnt]

Mahmut en Karel staan nu face-to-face. Mahmut kookt.

Dedecker Bon, als gij ook geen sleuteltje kunt laten zien, dan is de koffer van niemand.
Harry *(ziet zijn kans)* Of van het hotel.
Karel Ja, misschien weet de piccolo wel raad.
Harry Zal ik de piccolo er even bijhalen? Die kent alle koffers.
Dedecker Nee.
Harry *(niet luisterend)* Moeder?

Moeder komt uit de privé-kamer geslenterd.

Harry Moeder, dit is een belangrijke vraag.
Karel Van levensbelang.
Harry Van wie is die koffer?

Moeder kijkt naar de koffer.

Harry *(naar Mahmut wijzend en nee schuddend)* Is die koffer van deze mijnheer? *(naar Karel wijzend en ja knikkend)* Of van deze mijnheer? *(ja knikkend)* Of is deze koffer van het hotel?

Moeder kijkt iedereen aan en naar de koffer. De anderen wachten in spanning. Dan haalt ze haar schouders op en verdwijnt ze weer in de privé-kamer.

Harry Nee. Moeder. Kom terug en denk!
Dedecker Laat maar. Geef die koffer maar hier. Kom.

De heren kunnen niet anders dan onder gemor de koffer aan Dedecker geven.

Dedecker Bon. We gaan dat hier simpel oplossen. De koffer is van mij zolang niemand mij een sleuteltje kan laten zien.

Nancy Wel. Karel. Haal het dan boven.
Karel Maar...
Nancy Niet zeveren. Gij hebt ze op slot gedaan. Gij hebt het sleuteltje.
Karel Haha. Ik weet niet waar ze het over heeft.
Nancy Karel...

Karel zoekt onder dwang in zijn zakken en vindt "toevallig" het sleuteltje van de koffer.

Karel (*gespeeld*) Maar zie wat ik hier nu vind. Dat is toevallig. (*denigrerend naar Mahmut*) Een sleuteltje, van een koffer. En niet zomaar van een koffer. Van deze koffer.

Mahmut Allah yakhruj qalbik wayaqud aljamal [moge God uw hart uitrukken en aan de kamelen voeren]

Karel Uzelf ja. Hoe is dat nu in mijn zak terecht gekomen?

Nancy Idioot. Dat heb je er waarschijnlijk zelf ingestoken toen we op de vlieger stapten.

Karel (*gesteund*) Ah ja. Nu weet ik het weer.

Dedecker Open maken.

Karel Maar ge ziet toch dat dit mijn koffer moet zijn. Ik heb het sleuteltje.

Harry Dat kan ook van een andere koffer zijn.

Karel Bedankt, Harry, bedankt.

Dedecker Daar was ik zelf ook op gekomen. Past het wel?

Karel Dat kan bijna niet anders. Nancy komt met onze koffer af en ik heb onze sleutel op zak. Dat is iets onder intimi.

Dedecker Openmaken!

Harry Maar zo streng, inspecteur.

Dedecker Ik ben zo streng als nodig.

Harry Dat zegt mijn moeder ook altijd.

Karel Ik kan het niet. (*geeft het sleuteltje aan Harry*) Doe jij maar.

Harry Waarom ik? (*geeft sleuteltje aan Nancy*) Het is jouw koffer.

Karel (*pakt het sleuteltje weer af van Nancy*) Nee. Wij willen hier niks mee te maken hebben.

Dedecker Het is toch jullie koffer?

Karel Ja. Maar wat er inzit is misschien niet van ons. (*Hij geeft het sleuteltje aan Harry*).

Harry Nee. Nee. Zo gaan we niet beginnen.

Harry wil het sleuteltje terug aan Karel geven, maar die houdt zijn handen in de lucht. Ook Nancy weigert het sleuteltje aan te nemen. Aan Dedecker, die het wel wil aannemen, wil hij het dan weer niet afgeven. Mahmut weet het sleuteltje te bemachten. Er ontstaat ruzie.

Mahmut Thank you.

Karel Nee. Wat doe je nu, idioot. Nu krijgen we onze koffer niet meer open.

Harry Had jij het dan aangenomen.

Karel Nu gaat die koffer niet meer open zonder ze te beschadigen. Weet jij hoe lang die al in de familie is?

Nancy Dat doet er toch niet toe. Ik heb mijn kleren nodig.

Harry Koop er nieuwe.

Karel Gij denkt dat het geld op mijn rug groeit, zeker?

Harry Breek mijn mond niet open.

Nancy Wat ga je vertellen?

Harry Ik?

Dedecker schiet in de lucht. Meer kalk valt van het plafond naar beneden. Iedereen is stil en staat met de handen in de lucht.

Harry Mijn antieke plafond...

Dedecker Stilte! Allemaal. Wat een bende kippen!

Karel Ik vond het meer op kalkoenen lijken.

Dedecker Kop dicht.

Nancy Hela... armpje der wet.

Dedecker U ook, mevrouw Janssens.

Nancy Peters. Met één "E".

Dedecker Whatever. Wie heeft nu dat sleuteltje?

Alle handen zijn nog in de lucht, maar de vingers wijzen allemaal naar Mahmut. Dedecker draait zich naar hem om en ziet nog net dat hij het sleuteltje in zijn mond steekt en doorslikt.

Dedecker Godverdomme.

Dedecker grist nog in zijn mond, maar het is te laat.

Mahmut *(wrijft met zijn hand over zijn buik)* Aah. Ladhidh, ladhidh. [Lekker, lekker]

Dedecker Bon. Dan zit er niets anders op dan jullie allemaal te ondervragen.

Nancy Wij zijn toch geen verdachten?

Dedecker Vanaf nu wel.

Harry Allemaal?

Dedecker Allemaal.

Harry Ik run hier een hotel.

Dedecker Dat kan een dekmantel zijn.

Nancy En wij zijn hier gewoon op vakantie.

Dedecker Hier was de afgelopen dag niks gewoon.

Mahmut Mijn vrouwen wachten op mij.

Mahmut Die zullen zeker kunnen wachten tot dit uitgeklaard is. Tot zo lang verzet hier niemand nog een poot. Ik neem jullie allemaal mee naar mijn kantoor.

Harry Ja lap. Daar gaat de goede naam van mijn hotel.

Karel Mag ik?

Dedecker Nee. Jij mag niet. Niemand mag iets. Jullie mogen pas iets als ik een antwoord heb op volgende vragen: Van wie is deze koffer (4)? Van wie is die koffer (1)? Waarom wordt de familie Janssens met drie 3 “S”-en plots de familie Peters met één “E” genoemd? Waarom ligt de ene piccolo hier ladderzat op de grond zijn roes uit te slapen terwijl een andere sigarenrokende piccolo amper het verschil weet tussen een koffer en show-attriboot? Waarom zou een Arabier hier in Gods naam komen uitrusten als hij thuis een harem van honderd vrouwen heeft zitten? En waarom jullie je allemaal gedragen als een stel idioten.

Karel Als het dat maar is: *(telkens wijzend naar de onderwerpen)* Van ons, van hem, altijd zo geweest, te veel wodka, te slechte ogen, een veel te klein piemeltje en sorry, daar kunnen wij niets aan doen. Mogen we dan nu beschikken?

Dedecker Wat?

Bling Bling!

Peter De Pauw

Alle rechten voorbehouden 81/90

Karel *(telkens wijzend naar de onderwerpen)* Van ons, van hem, altijd zo geweest, te veel vodka, een klein piemeltje en daar kunnen wij niets aan doen. Mogen we dan nu beschikken?

Dedecker Ik wil eerst die koffer (4) open.

Karel Dan ga je even moeten wachten tot het sleuteltje weer tevoorschijn komt.

Dedecker Mijnheer Den Uyl, is er hier geen breekijzer in huis?

Harry Nee.

Dedecker Heb je dan een zaag in huis?

Harry Nee. Enkel mijn moeder.

Dedecker Uw dode moeder?

Harry Nee. De levende.

Dedecker Een tang?

Karel kijkt naar Nancy. Nancy merkt op dat hij een grap wil formuleren.

Nancy Waag het niet, hé.

Karel Wat? Gij zaagt toch niet?

Dedecker Bon. Dan zit er niets anders op dan dat ik deze koffer (4) meeneem naar het kantoor voor verder onderzoek.

Nancy Mevrouw de inspecteur. Wij zouden graag onze koffer, waarvan u hebt gezien dat wij het sleuteltje hebben, *(bekijkt Mahmut zijn buik)* hadden, terugkrijgen. Mijn man en ik komen hier volkomen onschuldig naar dit hotel. Wij hebben louter de intentie om ons boven met twee op een volwassen manier te ontspannen. Daar kan u ons toch niet voor straffen? De hotelservice voorziet in de VV... whatever.

Harry *(klein)* VVVVHG.

Nancy *(onverstoord)* Maar als de VV... en nog wat, te wensen overlaat, en alle koffers door elkaar begint te halen, kunnen wij daar toch moeilijk op afgerekend worden? In het beste geval zou u mijn man een uitbrander kunnen geven omdat hij zo een slecht hotel heeft uitgekozen.

Dedecker Dat doet niet ter zake.

Nancy Als u het niet doet, geef ik hem er straks wel van langs als we boven zijn.

Karel *(ironisch, terzijde)* Joepie!

Dedecker Aan al die koffers hier zit een geurtje aan. Dat moet worden onderzocht. Deze koffer is bewijslast en gaat met mij mee.

Mahmut Deze koffer gaat met niemand mee. Behalve met mij.

Mahmut trekt zijn wapen. Hij richt het op alles en iedereen. Nancy gilt. Mahmut trekt Nancy naar hem toe als gijzelaar en houdt het wapen tegen haar slaap. De koffer met geld (1) houdt hij als buffer voor haar. Dedecker houdt het duo onder schot.

Mahmut Allemaal achteruit of die prostituee hier gaat er aan.

Nancy Héla!

Mahmut Zwijgen, hoer.

Nancy geeft hem een stomp in de maag. Hij kermt het uit, maar herpakt zich.

Dedecker Wapen neer.

Mahmut Leg zelf uw wapen neer.

Karel Schat!

Dedecker Laat mevrouw Janssens los.

Nancy Peters.

Karel Met één "E".

Dedecker Of Peters. Whatever.

Karel *(smeekbede tegen Mahmut)* Luister. Ik wil mijn vrouw terug. Ik heb het misschien niet alle dagen laten merken, maar ik zie ze graag. Al die jaren al. Ik zou niet meer zonder kunnen, dus als je het enigszins in over uw hart zou krijgen, krijg ik ze graag heelhuids terug.

Mahmut Ik laat ze pas los als die koffer met mij mee gaat. Ik heb deze diamantroof genoeg voorbereid om de waarde van de inhoud te kennen.

Dedecker Dus u zit achter die overval van het Antwerp World Diamond Center?

Mahmut Zeer slim, inspecteur Clouseau. Twee jaar. Twee jaar ben ik deze diamantroof al aan het voorbereiden. Prospectie, inventarisatie, medewerkers laten infiltreren, wisselgeld witwassen, ... Dit laat ik niet zomaar onder mijn neus vandaan snoepen door een omhoog gevallen politie-agentje.

Dedecker Hela!

Mahmut Uw wapen neer, of deze dame gaat er aan. Ik tel tot drie. *(spant de haan op)* Drie, twee, ...

Karel Wacht. Tot drie tellen is één, twee, en dan omhoog.

Mahmut Maakt niet uit.
Karel Eigenlijk telt u af van drie.
Nancy Karel!
Karel Schat. Juist is juist. Anders wordt het veel te verwarrend.
Harry Anders moet u tellen tot en MET drie.
Mahmut Ik tel hoe ik wil. Twee, een, ...
Dedecker Stop.

Dedecker legt haar wapen traag op de grond en schopt het weg.

Mahmut En nu de koffer.

Dedecker legt de koffer (4) op de grond en trapt deze naar Mahmut en Nancy. Ze belandt echter tegen de boef die nog steeds bewusteloos tegen de balie ligt.

Dedecker Oei. Sorry.

Mahmut Oe zal ook nooit in FC al'abtal terecht komen.

Mahmut gaat naar de koffer. Hij probeert, maar kan de koffer (4) niet oprapen omdat hij Nancy, zijn eigen koffer (1) en een wapen vast heeft.

Mahmut Ik... Wacht. Ander moet jij...

Nancy Alleen als je het beleefd vraagt.

Mahmut Wil oe, alstublieft, die koffer even oprapen voor mij?

Nancy Zie je, zo moeilijk is dat toch niet.

Hij schuift samen met Nancy naar beneden. Nancy raapt de koffer (4) op. Daarna komen ze weer recht staan. Mahmut houdt vast aan koffer (1). Nancy met de koffer (4) in haar handen wordt nog steeds onder schot gehouden.

Karel En laat nu mijn vrouw gaan.

Mahmut Ik laat uw vrouw gaan zodra ik hier buiten ben.

Op de achtergrond ziet iedereen, behalve Mahmut, Boef weer recht kruipen. Hij is helemaal versuft. Omdat hij de Arabier ziet met twee koffers, denkt hij dat het Karel is. Hij neemt de perforator en wil Mahmut neerslaan. Dat lukt echter niet meteen omdat hij

te verdwaasd is. In alle stilte slaat hij er naast of valt naar achteren. De anderen zien het gebeuren. Karel neemt het voortouw om Mahmut af te leiden tot de fatale slag is. De rest leeft auditief met Boef mee.

Karel Zeg Mahmut... ik mag toch Mahmut zeggen? Wat denk je nu allemaal met dat geld en onze kleren te gaan doen?
Mahmut Kleren? Die koffer zit vol diamanten, idioot.
Karel Geld en diamanten. Dat krijgt een man als jij toch niet op?
Mahmut Dat is om mijn harem te onderhouden.
Karel Dat zal wel wat kosten zeker. Als ik al zie wat één vrouw kost...
Nancy Oh!

Boef slaat eindelijk Mahmut neer. Die valt met koffer (1) en al neer. Nancy kan wegvluchten met de koffer (4) in de hand. Ze loopt over naar Karel. Boef uit zijn frustratie en kracht met een oerkreet als hij de koffer (1) uit de handen van Mahmut trekt.

Boef Waa! Mijn waliska.
Karel Hop. De volgende zot.

Boef ziet Karel staan en dat de Arabier waarover hij staat, een wapen in zijn hand heeft. Hij doet een double-take voor hij het door heeft.

Boef You!

Snel grijpt hij het wapen van Mahmut en zijn eigen wapen, terwijl hij de koffer (1) onder zijn arm klemt. Hij houdt iedereen in het vizier.

Karel Easy nu. Geen domme dingen doen. Anders gaan er ook domme dingen gebeuren met boy.
Dedecker Boy?
Nancy Wie is Boy?
Karel Lang verhaal. (tegen Boef) Gij rustig, ja.
Boef Gij sst, ja. Of gaatje op kop. Allemaal. In kot.

Boef doet teken met zijn pistolen dat ze naar de privé-kamer moeten. Ze beginnen naar

daar te stappen.

Dedecker Kunnen we langs daar ontsnappen?
Harry Nee. De enige uitgang is langs hier.
Dedecker Misschien is er binnen telefoon?
Harry Nee. Die staat op de balie.
Karel Heeft er iemand een gsm.
Nancy Op de kamer.
Karel Handig. Heel handig.
Nancy Ja, zeg, wist ik veel dat ik gegijzeld zou worden door een of andere zot.
Boef En laat waliska maar staan.
Nancy Niet opnieuw, hé.
Karel Doe nu maar wat hij vraagt. Ik zou niet willen dat je eindigt met een gaatje in je kop.

Nancy zet de koffer (4) op de grond. Terwijl iedereen met de handen in de lucht achteruit naar de privé-kamer stapt, en Mahmut op de grond blijft liggen, komt Karel in actie. Gedurende de volgende dialoog doet hij de boef achteruit gaan tot bij de koffieautomaat. De rest blijft wat op afstand staan.

Karel Luister. Mijnheer. Ik begrijp dat u het geld wil, en dat u uw kans schoon ziet om ook de diamanten mee te nemen. Ik zou in u geval hetzelfde doen.
Boef No chat. Of euh... *(zwaait met wapen naar Karels hoofd)*
Nancy Karel, moeit u niet. Die vent is levensgevaarlijk.
Karel Anders gaatje in mijn kop, jaja. Ik weet het. *(Boef houdt nu wapen tegen het hoofd van Karel. Die duwt ertegen zodat hij Boef kan leiden. Karel praat langzaam op Boef in)* Had ik ginderachter ver een arme moederke zitten, ik zou ook snel het criminele pad opgaan. Ik begrijp dat. Maar moord? Het gaat achteruit met je financies, achteruit met je lichaam en achteruit met de liefde. Je ziet uw boys en girls nog graag, maar wil niet dat hij in dezelfde negatieve spiraal terecht komen als gij. En het blijft achteruit gaan tot je op een bepaald moment met je rug tegen de muur staat. Je ziet je vrouw nog wel graag, maar je kan ze niet alles bieden wat je haar wenst. En dan geef je je huwelijk een wat? Een drie? Een vier?

Een VIJF.

Boef staat nu met zijn rug tegen de koffieautomaat. Bij "Vijf" drukt Karel op knopje nummer vijf van de machine. Hierdoor spuit er kokend heet water op de rug van Boef. Hij gilt het uit van de pijn en laat de koffer en zijn pistolen vallen. Snel raapt Karel de wapens op. Hij kan Boef onder schot nemen terwijl die jankend van de pijn rondloopt. Boef wil zijn wonden aanraken, maar dat is niet gemakkelijk als die op zijn rug zijn. Hij wringt zich in alle bochten. Dedecker gaat naar de telefoon en draait een nummer.

Dedecker Oké. Daisy Dedecker calling. Gangsters zijn gevat. Back-up mag voorrijden. Ik herhaal back-up mag voorrijden.

Dedecker snelt Karel toe en wil de wapens overnemen.

Dedecker Oké. Bedankt. Van hier af kan ik het wel alleen aan.

Karel Dat denk ik niet.

Nancy Karel. De speeltijd is voorbij. Laat het nu maar aan de grote mensen over.

Dedecker Twijfelt u aan de arm der wet?

Karel Aan de arm niet. Aan het verstand des te meer. Wat denkt de arm der wet te gaan doen als die kameel terug op zijn poten staat?

Dedecker (*bekijkt de stilaan ontwakende Mahmut*) Je hebt gelijk. Daar heb ik niet meer aan gedacht.

Dedecker slaat snel Mahmut in de boeien voor hij op zijn knieën wordt gezet.

Vervolgens slaat ze ook Boef in de boeien. Dan komt ze terug en neemt ze beide criminelen onder schot.

Dedecker In naam der wet: jullie staan beiden onder arrest. Vooruit. Jij draagt deze koffer en jij deze.

Ze duwt hen allebei een koffer (1) en (4) in de handen achter hun rug terwijl door het glas van de draaideur blauwe zwaailichten zichtbaar worden en een sirene weerklinkt. Karel en Harry kijken naar elkaar. Ze zien hun droom aan diggelen vallen. Harry spoort Karel aan iets te ondernemen.

Karel (probeert nog) Moet onze koffer niet hier blijven, inspecteur?

Dedecker Eén: dit is niet uw koffer. Dat lijkt me bij deze voldoende bewezen. Waar die van jullie is moet je maar aan het hotelmanagement en één van de echte piccolo's vragen. En twee: mocht dat al jullie koffer zijn, dan gelden jouw sokken en onderbroeken vanaf nu als bewijsmateriaal in een Europese rechtzaak. Die worden ten vroegste vrijgegeven tien jaar na de uitspraak.

Karel Ik koop er wel nieuwe. (gaat wat staan kniezen)

Harry En onze beloning voor de gouden tip?

Dedecker Tja.

Karel (terug hoopvol) Als eerlijke hulpagenten kan er toch iets geregeld worden?

Karel wrijft duim en wijsvinger over elkaar ten teken van geld. Dedecker opent de geldkoffer (1) en haalt er drie bundeltjes geld uit die ze aan Nancy, Karel en Harry geeft.

Dedecker Hier. Dat moet volstaan.

Harry Als ik vragen mag. Hoe ga je dat sleuteltje eigenlijk uit die Arabier krijgen?

Dedecker Op de natuurlijke manier. En een beetje laxeermiddel zal de boel wel versnellen zeker? Dat vergemakkelijkt ook zijn zoektocht als hij straks zit te roeren in zijn eigen potje.

Ze slaat op buik van de Arabier. Die is niet blij met het idee. Allen reageren op de onsmakelijke gedachte.

Dedecker En nu, wegwezen. Kom. En geen foefjes meer.

Boef, Mahmut en Dedecker gaan door de draaideur naar buiten en worden in de auto's gezet. [Eventueel kunnen hulpagenten figureren om de criminelen mee af te voeren.] De zwaailichten en sirene verdwijnen. De rust is weergekeerd.

Nancy Amai. Dat was spannend.

Harry Zeg dat wel. Dat heb ik in al die jaren als hoteleigenaar nog niet meegemaakt.

Nancy Kan er mij iemand vertellen wat er nu allemaal juist gebeurd is?
Harry Hoe minder je weet hoe beter.
Karel Het is beter dat jij je schone hoofd daar niet over breekt.
Harry En over je kleren hoef je je ook geen zorgen te maken. Die staan hier.

Harry verschuift het kledingrek zodat de koffer (3) zichtbaar wordt.

Nancy Ik vermoedde al zoiets.
Karel En als er schade is, geen zorgen.
Nancy Daar maak ik mij ook geen zorgen over.
Karel Maak je je zorgen over ons? Luister schat. Als het niet meer gaat tussen ons, dan gaat het niet meer tussen ons. Als jouw waakvlam gedooft is, moeten we dat gewoon onder ogen durven zien. Ik zag het ook niet zitten. Ik was zelfs van plan om met die gestolen... met die diamanten een nieuw leven te beginnen op de Dominicaanse Republiek. Dus als jij dat wil, dan trekken we er vandaag nog een streep onder. Dan zou ik dat begrijpen.

Karel draait zich teleurgesteld af. Nancy trekt hem tegen haar kamerjas en geeft hem een innige zoen. Karel weet niet wat er gebeurt.

Nancy Wie zegt dat mijn waakvlam gedooft is? Als jij zo de held uithangt om mijn leven te redden, dan voel ik heel mijn lijf sidderen van genot.
Karel Meent gij dit?
Nancy Ik voel mij weer die puber van weleer die haar eerste orgasme kreeg.
Harry Hallo!
Nancy Ik wil dat gij mijn Arabier zijt en ik uw gewillige seksslavin.
Karel *(gelukkig)* Oké.
Nancy Ik sta zelfs open voor uw special requests.
Karel *(beetje ongemakkelijk)* Misschien moeten we dat voor de slaapkamer houden?

Karel en Nancy willen vertrekken. Harry staat er wat beteuterd bij.

Harry Alleen jammer dat de diamanten ook in beslag zijn genomen.

Karel Daar gaat onze fifty-fifty deal.
Harry Het is een zero-zero geworden.
Nancy Wie zegt dat?
Harry Die diamanten zaten in “onze koffer” die de inspecteur mee heeft.
Nancy En wat als ik nu zeg dat die koffer niet op slot was?
Harry Hoe?
Karel Wat?
Nancy Zin in voorspel?

Nancy begint sensueel te strippen. Karel weet niet wat er gebeurt. Harry staat er eerst wat gegeneerd bij. Tot ze goed en wel inzien wat er zichtbaar wordt. Karel bekijkt zijn vrouw. Ze staat er in haar ondergoed, helemaal behangen met diamanten kettingen en ringen. Het zakje met ruwe diamanten haalt ze uit haar onderbroek.

Karel Schitterend.
Harry Zeg dat wel. Hoe kom jij aan die diamanten?
Nancy Die koffer was niet op slot. Ik schrok mezelf een ongeluk toen ik boven de koffer opende. Ik had snel door dat dit de buit was waar de politie al heel de tijd naar op zoek is. En nu zijn ze van ons.
Karel Schat. Jij bent mijn held (*hij kust haar*).
Harry En mijn held ook. (*hij wil haar ook kussen, maar bedenkt zich*)
Karel Maar wat gaat Interpol zeggen als ze de koffer open doen en leeg aantreffen?
Nancy Niks. Die gaat denken dat die boef die Arabier in ‘t zak wou zetten. En daarna zullen ze heel Oost-Europa uitkammen op zoek naar een verborgen diamantschat. Maar daar gaan ze ze niet vinden. Want tegen dan zitten wij cocktails te drinken in de Dominicaanse Republiek.

De diamanten worden verdeeld onder de drie aanwezigen. Een aloha-dansje wordt ingezet terwijl ze klinken met de resterende whisky op de winst, in de twee glazen, Nancy van de fles. Nancy en Karel hangen in elkaars armen. Moeder komt uit de privé-kamer geschuifeld met een sigaar in haar mond. Ze negeert het drietal en gaat buiten een sigaar smoren terwijl het licht uitdooft.

EINDE